

ข่าวการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช.

วันพฤหัสบดีที่ 8 เดือนธันวาคม พ.ศ.2554

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ถนนนนทบุรี อำเภอเมือง
จังหวัดนนทบุรี 11000

โทร. 0 2528 4902 – 4

โทรสาร. 0 2528 4903

www.nacc.go.th

ด้วยในวันนี้ ได้มีการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีเรื่องที่สำคัญที่สมควรแถลงให้
สื่อมวลชนทราบ คือ เรื่อง กล่าวหา นายวัฒนา อัสวเหม ขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย กับพวก ทุจริตโครงการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัด
สมุทรปราการ (คลองด่าน) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผู้กล่าวหา ๑. นายตุลย์ ศิริกุลพิพัฒน์ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน อยู่บ้านเลขที่ ๑๕๕/๖๓
หมู่ที่ ๙ แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร สำนักงาน ป.ป.ช. รับเรื่องไว้เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์
๒๕๕๒

๒. นายเฉลา ทิมทอง อยู่บ้านเลขที่ ๑๕๕ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัด
สมุทรปราการกับพวก สำนักงาน ป.ป.ช. รับเรื่องไว้เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๓

๓. กรมควบคุมมลพิษ โดยนายอภิชัย ขวเจริญพันธ์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ สำนักงาน
ป.ป.ช. รับเรื่องไว้เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๓

๔. กองกำกับการ ๔ กองปราบปราม โดยพันตำรวจโท วิชิต ปึกษา รองผู้กำกับปฏิบัติราชการ
แทน ผู้กำกับการ ๔ กองปราบปรามสำนักงาน ป.ป.ช. รับเรื่องไว้เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓

๕. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยพลตำรวจเอก สุนทร ชัยขวัญ รักษาการแทน
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสำนักงาน ป.ป.ช. รับเรื่องไว้เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๓๖ ราย แยกเป็น ๔ กลุ่ม ได้ดังนี้

๑. กลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จำนวน ๓ คน ได้แก่

๑.๑ นายวัฒนา อัสวเหม เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑

๑.๒ นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒

๑.๓ นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓

๒. กลุ่มข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ จำนวน ๑๔ คน ได้แก่

๒.๑ นายปกิต กิระวานิช เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔

๒.๒ นายศิริธัญญ์ ไพโรจน์บริบูรณ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ และอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๕

๒.๓ นางนิศากร โฆษิตรัตน์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๖

๒.๔ นางยุวรี อินนา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อม ๗ และผู้อำนวยการกองจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๗

๒.๕ นายแคล้ว ทองสม เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ประเมินราคาทรัพย์สิน ๗ กรมที่ดิน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๘

๒.๖ นายสมิทธิ ปาลวัฒน์วิไชย เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน สำนักงานจังหวัดสมุทรปราการ กระทรวงมหาดไทย ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๙

๒.๗ นายณรงค์ แก้วเสวตพันธุ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเศรษฐกร ๕ สำนักเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๐

๒.๘ นายชินนทร์ ทองธรรมชาติ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักวิชาการสิ่งแวดล้อม ๗ กรมควบคุมมลพิษ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๑

๒.๙ นายชานัน ติธนะรัตน์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักวิชาการสิ่งแวดล้อม ๔ กรมควบคุมมลพิษ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๒

๒.๑๐ นายวิศว ศะศิสมิต เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานจังหวัดสมุทรปราการ กระทรวงมหาดไทย ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๓

๒.๑๑ นายสุทัศน์ วิภาวกุล เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี กรมที่ดิน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๔

๒.๑๒ นางกัลยาณี แสงชูโต เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งธนากรจังหวัดสมุทรปราการ กรมธนารักษ์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๕

๒.๑๓ นายอนุพันธ์ อีรัฐัน เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักวิชาการสิ่งแวดล้อม ๖ กรมควบคุมมลพิษ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๖

๒.๑๔ นางสาวณิชานันท์ ทองนาค เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักวิชาการสิ่งแวดล้อม ๔ กรมควบคุมมลพิษ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๗

๓. กลุ่มสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่าน ๓ คน ประกอบด้วย

๓.๑ นายณรงค์ ยอดศิริจินดา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่าน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๘

๓.๒ นายชะเอม ปูมิม เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่าน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๙

๓.๓ นายบุญลือ โพธิ์อรุณ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่าน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๐

๔. กลุ่มเอกชนผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน ๖ ราย ได้แก่

๔.๑ บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๑

๔.๒ นายรอย อิศราพร ชุตานา กรรมการบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๒

- ที่ ๒๓ ๔.๓ นางบุญศรี ปิ่นขยัน กรรมการบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหา
- ๔.๔ บริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๔
- ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๕ ๔.๕ นายชาติ ชูตาภา กรรมการบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด
- ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๖ ๔.๖ นายชยณัฐ โอสถานุเคราะห์ กรรมการบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด
- ๔.๗ บริษัท วิจิตรภัณฑ์ก่อสร้าง จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๗
- ๔.๘ นายพิษณุ ชวนะนันท์ กรรมการบริษัท วิจิตรภัณฑ์ก่อสร้าง จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๘
- ๔.๙ บริษัท ประยูรวิศว์การช่าง จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๙
- ที่ ๓๐ ๔.๑๐ นายสังวรณ์ ลิปตพัลลภ กรรมการบริษัท ประยูรวิศว์การช่าง จำกัด ผู้ถูกกล่าวหา
- ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๑ ๔.๑๑ บริษัท สีแสงการโยธา(๑๙๗๙) จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๑
- ๔.๑๒ นายสิโรจน์ วงศ์สิโรจน์กุล กรรมการบริษัท สีแสงการโยธา (๑๙๗๙) จำกัด
- ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๒ ๔.๑๓ บริษัท กรุงธนเอนยีเนียร์ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๓
- ๔.๑๔ นายนิพนธ์ โกศัยพลกุล กรรมการบริษัท กรุงธนเอนยีเนียร์ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหา
- ที่ ๓๔ ๔.๑๕ บริษัท เกตเวย์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๕
- ที่ ๓๖ ๔.๑๖ นายกว้อกวาง โอแยง กรรมการบริษัท เกตเวย์ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหา

วันเวลาเกิดเหตุ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๓๘ – ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เกี่ยวพันต่อเนื่องกัน

สถานที่เกิดเหตุ กรมควบคุมมลพิษ ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน กรุงเทพมหานคร

ราคาทรัพย์สินที่ทุจริต ๑. ค่าที่ดินที่ใช้ในโครงการ ๑,๙๕๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท
๒. ค่าก่อสร้างระบบบำบัดและค่าจ้างบริษัทที่ปรึกษา เป็นเงิน ๑๗,๐๔๕,๘๘๙,๔๓๑.๔๐ บาท และกับบีที ๑๒๑,๓๔๓,๘๘๗.๑๙ เหรียญสหรัฐ

การดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

๑. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และคำสั่งที่ ๔๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนประกอบด้วย

๑) นายวิชัย วิวิตเสวี	กรรมการ ป.ป.ช.	ประธานอนุกรรมการ
๒) ศาสตราจารย์ เมธี ครองแก้ว	กรรมการ ป.ป.ช.	อนุกรรมการ
๓) นายณรงค์ สุกใส		อนุกรรมการ
๔) นายอุทิศ ขาวเขียว		อนุกรรมการ
๕) รองศาสตราจารย์ ไพโรจน์ วงศ์วิมานนท์		อนุกรรมการ

๖) รองศาสตราจารย์ นवलน้อย ตรีรัตน์	อนุกรรมการ
๗) นายกรรณา พันธุ์พีช	อนุกรรมการ
๘) นายอภิชาติ ถนอมทรัพย์	อนุกรรมการ
๙) นายมนต์ชัย รัตนเสถียร	อนุกรรมการ
๑๐) นายสรรเสริญ พลเจียก	อนุกรรมการ
๑๑) นายธีรณัยเศรษฐ์ เขี้ยวยวประยูร	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๒) นายโชติ มหาชัยฤทธิพร	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓) นายศรัทธา กอบกุลบุญศิริ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๒. คณะอนุกรรมการได้ดำเนินการโดยสอบปากคำพยานบุคคล จำนวน ๑๑๔ ปาก รวบรวมพยานหลักฐาน เอกสาร จำนวน ๔๐๓ รายการ (จำนวน ๑๗,๙๘๕ แผ่น) แจงข้อกล่าวหาและให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

๑) ขั้นตอนการศึกษาความเป็นไปได้และความเหมาะสมของการดำเนินโครงการ

(ปี ๒๕๓๗-เดือนเมษายน ๒๕๓๘)

โครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ธนาкарพัฒนาเอเชีย ได้ให้ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่รัฐบาลไทยเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษต่างๆ ของจังหวัดสมุทรปราการ

พ.ศ. ๒๕๓๗ ธนาкарพัฒนาเอเชีย ได้ว่าจ้างบริษัท มอนต์โกเมอรี วัตสัน เอเชีย จำกัด และคณะ ทำการศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการดำเนินโครงการ

เดือนเมษายน ๒๕๓๘ บริษัท มอนต์โกเมอรี วัตสัน เอเชีย จำกัด และคณะได้เสนอรายงานผลการศึกษาระดับสมบูรณ์ (Final Report) สรุปว่าการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียในฝั่งตะวันออก โดยระบายน้ำเสียลงทะเล และในฝั่งตะวันตกระบายน้ำเสียลงคลองเป็นวิธีที่ดีที่สุดในระยะยาวมีค่าใช้จ่ายต่ำ ความเสี่ยงต่อความผิตพลาดน้อยที่สุด จึงเสนอแนะทางเลือกที่จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม ๒ แห่ง ในแต่ละฝั่งของจังหวัดสมุทรปราการ โดยฝั่งตะวันออกเสนอแนะให้มีโรงบำบัดน้ำเสีย ที่บริเวณตำบลบางปูใหม่ ขนาดที่ดินประมาณ ๑,๕๕๐ ไร่ และฝั่งตะวันตกเสนอแนะที่บริเวณตำบลคลองบางปลาขนาดที่ดินประมาณ ๓๕๐ ไร่

เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๓๘ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้เห็นชอบในการดำเนินโครงการตามรูปแบบที่บริษัท มอนต์โกเมอรี วัตสัน เอเชีย จำกัด และคณะได้ทำการศึกษา (แบบสองฝั่ง) ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ คณะรัฐมนตรีพิจารณาได้เห็นชอบในหลักการในการดำเนินโครงการในวงเงินจำนวน ๑๓,๖๑๑,๙๕๑,๐๐๐ บาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๘ กรมควบคุมมลพิษ ได้ประกาศประกวดราคาโครงการโดยมีขอบเขตของพื้นที่ดำเนินการและความต้องการหลักของโครงการเป็นไปตามผลการศึกษของบริษัท มอนต์โกเมอรี วัตสัน เอเชีย จำกัดและคณะ เป็นแบบสองฝั่งตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘

๒) ขั้นตอนการประกวดราคา (ระหว่างวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๘ -๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐)

๒.๑ ขั้นตอนการพิจารณาคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้มีสิทธิเข้าประกวดราคาโครงการ

ในระหว่างวันที่ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙ เป็นขั้นตอนคัดเลือกคุณสมบัติเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นผู้มีสิทธิเข้าประกวดราคาโครงการนายปกติ กิระวานิช อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ กับพวก ได้ละเลยไม่ได้ตรวจสอบคุณสมบัติของ กลุ่มกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี (NVPSKG) ที่ได้เสนอให้บริษัท นอร์ทเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (NWWI) เป็นผู้นำกลุ่มโดยอ้างว่า

เป็นบริษัทบำบัดน้ำเสียขนาดใหญ่จากประเทศอังกฤษและมีประสบการณ์เกี่ยวกับโครงการบำบัดน้ำเสียเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ แต่ในการเสนอเอกสารเพื่อแสดงคุณสมบัติกลุ่มกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ได้เสนอและกล่าวอ้างเอกสารที่แสดงถึงประสบการณ์ความชำนาญในการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียและความมั่นคงด้านการเงินของบริษัท นอร์ทเวสต์ วอเตอร์ กรุป จำกัด (NWWG) ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของบริษัท นอร์ทเวสต์ (NWWI) โดยไม่มีข้อมูลใดที่แสดงให้เห็นว่า NWWI มีคุณสมบัติในฐานะเป็นผู้นำโครงการ อีกทั้งไม่มีความชัดเจนว่า NWWG จะเข้ามาร่วมรับผิดชอบในโครงการ อย่างไร เป็นเหตุให้กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี เป็นผู้ผ่านคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิเข้าประกวดราคาโครงการทั้งที่ได้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในเอกสารการประกวดราคา

๒.๒ ขั้นตอนการประกาศ เชิญชวนให้ผู้สนใจยื่นข้อเสนอและเอกสารแสดงคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อขายที่ดินและการคัดเลือกที่ดินเพื่อใช้ในโครงการ

เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙ นายปภิต กิระวานิช อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ กับพวก ได้ประกาศให้ท้องที่ หมู่ที่ ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓ และ ๑๔ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เป็นพื้นที่ที่สามารถยื่นเอกสารแสดงคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อขายที่ดินสำหรับใช้ในโครงการฝังขยะวันออกได้ ทั้งที่พื้นที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากบริเวณที่ดินที่บริษัท มอนต์โกเมอรี วัตสัน เอเชีย จำกัด และคณะได้ทำการศึกษาไว้กว่ายี่สิบกิโลเมตร และซึ่งที่ดินบริเวณหมู่ที่ ๙, ๑๑ และ ๑๒ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เป็นที่ตั้งของที่ดินของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ที่ถือกรรมสิทธิ์อยู่ในนามบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด ต่อมาเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๙ นายรอย อิศราพร ชูตาภา กรรมการบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด และกรรมการ บริษัท เกตเวย์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด(ด) ซึ่งเป็นบริษัทหนึ่งในกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ได้เสนอขายที่ดินของบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด ต่อกรมควบคุมมลพิษ โดยที่ดินที่เสนอขายตั้งอยู่หมู่ที่ หมู่ที่ ๙, ๑๑ และ ๑๒ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยระบุว่าที่ดินที่จะเสนอขายเป็นที่ดินผืน ใหญ่มีเนื้อที่ ๓,๐๙๔ ไร่ ๓ งาน ๘๐ ตารางวา แยกเป็นโฉนดที่ดิน จำนวน ๒๒ แปลง เนื้อที่ ๒,๑๕๕ ไร่ ๐๖ ตารางวา หนังสือรับรองการทำประโยชน์(น.ส.๓) จำนวน ๓๖ แปลง เนื้อที่ประมาณ ๓๗๔ ไร่ ๘๕ ตารางวา และหนังสือแจ้งการครอบครอง(ส.ค.๑) จำนวน ๓๘ ฉบับ เนื้อที่ ๕๖๕ ไร่ ๒ งาน ๘๙ ตารางวา ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๙ คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อขายที่ดินได้ เสนอต่อนายปภิต กิระวานิช อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ว่ามีที่ดินที่ผ่านคุณสมบัติเบื้องต้นในฝังขยะวันออก จำนวน ๒ ราย คือบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด และที่ดินของนายวันชัย ผุฑูรวารี โดยไม่มีที่ดินที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในฝังขยะวันตก

๒.๓ ขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อกำหนดในเอกสารประกวดราคา(ทีโออาร์)

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๓๙ นายปภิต กิระวานิช อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ได้เสนอต่อธนาคารพัฒนาเอเชีย เพื่อขอความเห็นชอบให้มีการประกวดราคาโครงการแบบรวมระบบโดยมีโรงบำบัดน้ำเสียแห่งเดียวที่ฝังขยะวันออก หลังจากทีธนาคารพัฒนาเอเชีย ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๙ นายปภิต กิระวานิช ได้มีหนังสือ ที่ ๐๓๐๒/๕๑๑๐ - ๕๑๑๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๙ ถึงกลุ่มบริษัทผู้ผ่านการคัดเลือกคุณสมบัติเบื้องต้น แจ้งเปลี่ยนแปลง แก้ไขเงื่อนไขในเอกสารเอกสารการประกวดราคา (ทีโออาร์) ในส่วนคำแนะนำผู้ประกวดราคา ข้อ ๑๘ และ ๑๙ ของทั้งฝังขยะวันออกและฝังขยะวันตก ให้ผู้ประกวดราคาสามารถยื่นข้อเสนอแบบแยกหรือรวมระบบก็ได้

ต่อมาเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๙ ซึ่งเป็นวันยื่นข้อเสนอประกวดราคาในขั้นตอนที่หนึ่ง (First Stage Tender) เป็นการยื่นข้อเสนอทางด้านเทคนิค ปรากฏว่ามีผู้ยื่นข้อเสนอ จำนวน ๒ ราย คือกลุ่มบริษัท มารูเบนี และกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี โดยกลุ่มบริษัท มารูเบนีได้ยื่นข้อเสนอหลักเป็นแบบแยก ระบบ คือระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียฝังขยะวันออกและระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียฝังขยะวันตก โดยฝัง

ตะวันตกก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสียที่ หมู่ที่ ๙ ตำบลในคลองบางปลากด อำเภอสรรคบุรี จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ประมาณ ๓๕๐ ไร่ ซึ่งเป็นที่ดินที่เสนอโดยนายแพทย์ วัลลภ ยंत्रง ส่วนฝั่งตะวันออกได้เสนอก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสียที่ หมู่ที่ ๙,๑๑,๑๒ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นที่ดินของบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรีส์ จำกัด และได้ยื่นข้อเสนอทางด้านเทคนิคแบบรวมระบบเป็นแบบทางเลือกโดยใช้ที่ดินของบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรีส์ จำกัด เป็นที่ตั้ง โรงบำบัด ส่วนกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ได้ยื่นข้อเสนอทางด้านเทคนิคในรูปแบบเดียวเป็นแบบรวมระบบโดยตั้งโรงบำบัดน้ำเสียที่ฝั่งตะวันออก โดยเสนอว่าจะใช้ที่ดินของบริษัท คลองด่าน มารีน แอนด์ ฟิชเชอรีส์ จำกัด เป็นที่ตั้งโรงบำบัดน้ำเสียเช่นกัน

จากการตรวจสอบเอกสารการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท เกตเวย์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ปรากฏข้อเท็จจริงว่า บริษัท ได้จดทะเบียนจัดตั้งโดยกลุ่ม ของนายรอย อิศราพร ชูตาภา มีผู้ถือหุ้นหลักคือ บริษัท เอ็มดีเอ็ก (มหาชน) จำกัด มีนายรอย อิศราพร ชูตาภา และนางส่องศรี กัลยาณมิตร เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท มีที่ตั้งสำนักงานอยู่ที่บ้านเลขที่ ๙๙/๑ ซอยหลังสวน ถนนหลังสวน แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งเดียวกับบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด และบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรีส์ จำกัด ซึ่งบริษัททั้งสามแห่งดังกล่าวเป็นบริษัทในเครือเดียวกันโดยมีนายรอย อิศราพร ชูตาภา ผู้จดทะเบียนก่อตั้ง

เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ นายปกติ ภิระวานิช อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบของการดำเนินโครงการ โดยมีหนังสือแจ้งให้ทั้งสองกลุ่มบริษัทยื่นข้อเสนอประกวดราคาใน ชั้นที่สองเป็นแบบรวมระบบ ฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกเข้าด้วยกัน โดยให้ตั้งโรงบำบัดน้ำเสียที่ฝั่งตะวันออก เพียงแห่งเดียวและได้เปลี่ยนแปลงแก้ไข ทีโออาร์ เพิ่มเนื้อที่ของที่ดินที่จะใช้ตั้งโรงบำบัดน้ำเสียของโครงการฝั่ง ตะวันออก จาก ๑,๕๕๐ ไร่ เป็น ๑,๙๐๐ ไร่ (๑,๕๕๐+๓๕๐ ไร่) ทำให้ที่ดินของนายวันชัย ผุฑูวารี ซึ่งมีเนื้อที่ จำนวน ๑,๖๐๐ ไร่ ขาดคุณสมบัติทำให้เหลือที่ดินที่มีคุณสมบัติเพียงแห่งเดียวที่ฝั่งตะวันออกคือที่ดินของบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรีส์ จำกัดต่อมาเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นการประกวดราคาในชั้นตอนที่ สอง กลุ่มบริษัท มารูเบนีลอนตัว เหลือผู้ประกวดราคาโครงการเพียงรายเดียวคือกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี

๒.๔ ขั้นตอนการดำเนินการขอเพิ่มวงเงินงบประมาณก่อสร้างโครงการ

หลังจากเหลือผู้ประกวดราคารายเดียวแล้วนายปกติ ภิระวานิช อธิบดีกรมควบคุม มลพิษ และนายยิ่งพันธ์ มนะสิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ได้ร่วมกันดำเนินการเพื่อเพิ่มวงเงิน งบประมาณในการก่อสร้างโดยมีข้อเท็จจริงดังนี้

เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ คณะรัฐมนตรี ได้อนุมัติให้กรมควบคุมมลพิษ ก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๔๐ วงเงิน ๑๒,๗๐๔.๔๐ ล้านบาท (ปีงบประมาณ ๒๕๔๐-๒๕๔๕) นายปกติ ภิระวานิช ได้ขอ ปรับราคาค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการไป ยังสำนักงบประมาณ จากเดิมกำหนดไว้ฝั่งตะวันออก จำนวน ๑๐,๑๔๔ ล้านบาท ฝั่งตะวันตก จำนวน ๒,๗๒๒ ล้านบาท รวมจำนวน ๑๒,๘๖๖ ล้านบาท มาเป็นฝั่งตะวันออก จำนวน ๑๘,๔๖๒ ล้านบาท ฝั่งตะวันตก จำนวน ๔,๔๙๓ ล้านบาท รวม จำนวน ๒๒,๙๕๕ ล้านบาท

เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๐ นายปกติ ได้เสนอเรื่องให้ นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้เสนอเรื่องดังกล่าว ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติในขณะที่ เรื่องดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี นายปกติ ได้เสนอให้นายยิ่งพันธ์ นำเรื่องดังกล่าวเข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ **เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐** เพื่อขอความเห็นชอบให้เพิ่มวงเงินงบประมาณในการดำเนินโครงการ ต่อมา**เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๐** นายปกติ ได้เสนอนายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม

ให้เสนอนายยังพันธ์ เพื่อให้พลเอก พลเรือเอก พลอากาศโท นายกรัฐมนตรีในฐานะประธานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติใช้อำนาจนายกรัฐมนตรีสั่งการให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอต่อคณะรัฐมนตรีในวาระเพื่อทราบ การกระทำดังกล่าวส่งผลให้คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ เห็นชอบตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม นำเสนอให้รับทราบ มติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ในวาระเพื่อทราบ (จร) ให้เพิ่มวงเงินงบประมาณโครงการ ทั้งที่สำนักงานงบประมาณ ยังไม่ได้พิจารณาความเหมาะสมด้านงบประมาณที่เพิ่มขึ้นตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อีกทั้งรูปแบบของการประกวดราคาโครงการยังเป็นแบบแยกระบบซึ่งขัดแย้งกับการดำเนินการประกวดราคาที่ได้ดำเนินการไปแล้วที่เป็น แบบรวมระบบ

๒.๕ การดำเนินการเพื่อประกวดราคาโครงการต่อไป ทั้งที่เหลือผู้ประกวดราคารายเดียว

เมื่อมีการเพิ่มวงเงินงบประมาณแล้ว เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๐ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้เสนอ นายปภิต ให้ความเห็นชอบ ประกวดราคา โครงการต่อไป ทั้งที่เหลือผู้ประกวดราคาเพียงรายเดียวคือ กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี โดยอ้างว่าเป็นการดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๕๑

๒.๖ ขั้นตอนการต่อรองราคา

ในระหว่างวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นขั้นตอนของการต่อรองราคาปรากฏข้อเท็จจริงว่า การต่อรองราคาโครงการดังกล่าว ไม่ได้ดำเนินการในรูปแบบของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา แต่เป็นการดำเนินการโดยยกปภิต กิระวานิช ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการและไม่ได้มีอำนาจ หน้าที่ใดๆ ในการต่อรองราคากับผู้รับจ้างซึ่งผลของการต่อรองราคาดังกล่าวทำให้ทางราชการเสียเปรียบและเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ในหลายประการ เช่น ต่อรองให้กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ยื่นข้อเสนอราคาเป็นเงินสองสกุล (เงินบาทและเงินเหรียญสหรัฐ) ต่อรองลดขอบเขตความต้องการหลักของงานโครงการ ต่อรองลดหลักประกันต่างๆ ในการดำเนินโครงการต่อรองให้มีการจ่ายเงินล่วงหน้าเกินกว่าที่กำหนดไว้ในเอกสารการประกวดราคา

เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๐ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้เสนอผลการต่อรองราคาว่าเห็นควรจ้างกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจีเป็นผู้รับจ้างดำเนินการก่อสร้างโครงการในวงเงิน ๒๒,๙๔๙,๙๘๔,๐๒๐ บาท โดยแยกเป็นเงินสองสกุล คือ เงินบาท จำนวน ๑๙,๕๐๖,๐๙๖,๖๐๗ บาท และเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐ จำนวน ๑๓๔,๔๒๑,๘๓๕ เหรียญสหรัฐ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๐ นายปภิต ได้เสนอต่อ นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา เพื่อให้ให้นำเสนอขายยังพันธ์ เพื่อให้พิจารณาอนุมัติจัดจ้างกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี เป็นผู้ดำเนินการออกแบบรวมก่อสร้างโครงการดังกล่าว ในวงเงินตามที่ต่อรองราคาได้โดยมีเจตนาไม่ส่งเรื่องให้สำนักงานงบประมาณพิจารณารายละเอียดของงบประมาณที่เพิ่มขึ้นแต่เมื่อเรื่องดังกล่าวไม่ได้รับอนุมัติจากนายยังพันธ์ นายปภิต จึงได้มีการจัดส่งเอกสารการประกวดราคาโครงการและประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการส่งไปให้สำนักงานงบประมาณ พิจารณาความเหมาะสมของราคาโครงการ

๒.๗ ขั้นตอนการส่งเรื่องให้สำนักงานงบประมาณพิจารณาความเหมาะสมของงบประมาณโครงการ

เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๐ และเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๐ โดยเอกสารดังกล่าว นายปภิต ได้จัดทำขึ้นเพื่อแสดงรายละเอียดให้สำนักงานงบประมาณเชื่อว่า ได้มีการเปรียบเทียบราคาโครงการตามที่ได้รับอนุมัติไว้เดิมกับราคาโครงการที่เพิ่มขึ้น ทั้งที่ราคาโครงการตามที่ได้อนุมัติไว้เดิมนั้นไม่เคยมีการจัดทำและจัดส่งรายละเอียดให้สำนักงานงบประมาณพิจารณาความเหมาะสมด้านราคามาก่อน รายละเอียดของราคาโครงการตามที่ได้อนุมัติในแต่ละรายการตามเอกสารจัดทำส่งสำนักงานงบประมาณจึงไม่เคยมีอยู่จริง ในส่วน

ของราคาโครงการที่เพิ่มสูงขึ้นนั้น ที่ถูกแล้วต้องมีรายละเอียดตรงตามที่มีการต่อรองราคาได้ แต่กลับมิได้จัดส่งรายละเอียดของราคาที่ต่อรองได้ให้สำนักงานประมาณพิจารณาแต่ได้มีการสร้างราคาบางรายการให้สูงขึ้นหรือไม่ แสดงรายละเอียดของราคาในบางรายการ

๒.๘ การเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินโครงการและเพิ่มวงเงินงบประมาณ

ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐ สำนักงานประมาณ ได้แจ้งกรมควบคุมมลพิษว่า สำนักงานประมาณ ได้พิจารณาคความเหมาะสมด้านราคาแล้วเห็นชอบให้กรมควบคุมมลพิษ ดำเนินการว่าจ้างได้ในวงเงิน ๒๒,๙๔๙,๙๘๔,๐๒๐ บาท โดยว่าจ้างดำเนินการเพียงสัญญาเดียวแต่เนื่องจากรายการดังกล่าวมีวงเงินและระยะเวลาการก่อสร้างที่ผูกพันเปลี่ยนไปจากที่คณะรัฐมนตรี ได้อนุมัติไว้เดิม จึงให้กรมควบคุมมลพิษ ดำเนินการขออนุมัติคณะรัฐมนตรีเพิ่มวงเงินและขยายเวลาก่อนนี้ ผูกพันงบประมาณก่อน ลงนามในสัญญาจ้างตามมาตรา ๒๓ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีวิงบประมาณ พ.ศ.๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๓๔ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๐ นายปภิต ได้เสนอเรื่องผ่านนายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ นายยิ่งพันธ์ เสนอเรื่องไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีโดยตั้งเรื่องเป็นการขอขยายเวลาก่อนนี้ ผูกพันข้ามปีงบประมาณการจ้างแบบเหมารวม (Turnkey) เพื่อการออกแบบรวมก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก โดยมีเจตนาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบเพียงเรื่องเดียวคือ การขอขยายเวลาก่อนนี้ผูกพันงบประมาณจากเดิม พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๔ เป็นปีงบประมาณ ๒๕๔๐-๒๕๔๕ ในส่วนของการนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการก่อสร้างเป็นแบบรวมฝั่งและการขออนุมัติเพิ่มวงเงินงบประมาณนั้น มิได้มีการเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาแต่นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ทราบถึงผลการประกวดราคา ส่งผลให้คณะรัฐมนตรีในการประชุม เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ (วาระทราบจรง) เห็นชอบในเรื่องการขออนุมัติขยายระยะเวลาการก่อสร้างผูกพันข้ามปีงบประมาณเพียงเรื่องเดียวเท่านั้นและมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวไม่มีผลรองรับการดำเนินการประกวดราคาโครงการเป็นแบบรวมระบบโดยฝ่าฝืนต่อมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ และเพิ่มวงเงินงบประมาณตามความเห็นของสำนักงานประมาณแต่อย่างใด

๒.๙ ขั้นตอนการอนุมัติจ้างและการลงนามในสัญญา

ในการประกวดราคาโครงการดังกล่าวกรมควบคุมมลพิษได้ส่งร่างสัญญาโครงการดังกล่าวไปให้สำนักงานอัยการสูงสุดตรวจพิจารณา ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ สำนักงานอัยการสูงสุดได้ส่งร่างสัญญาที่ตรวจสอบแก้ไขให้กรมควบคุมมลพิษ ใช้ในการลงนามในสัญญาแล้ว แต่กลับปรากฏว่านายปภิต กิระวานิช ได้ลงนามในสัญญาโครงการเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ โดยมีข้อสาระสำคัญแตกต่างไปจากร่างที่ผ่านการตรวจจากสำนักงานอัยการสูงสุด ที่สำคัญคือ

๑) ตามร่างสัญญาที่ผ่านการตรวจจากสำนักงานอัยการสูงสุดกำหนดให้กิจการร่วมค้า NVPSKG และ NWWI ต้องรับผิดชอบกันและแทนกันตามสัญญาต่อผู้ว่าจ้างหรือบุคคลภายนอกแต่ได้มีการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ข้อความในส่วนดังกล่าว เป็นให้กิจการร่วมค้า NVPSKG ซึ่งหมายถึงบริษัทสัญชาติไทยจำนวน ๕ บริษัท ตามคำจำกัดความในสัญญากิจการร่วมค้า ฉบับลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๙ ให้รับผิดชอบกันและแทนกันตามสัญญาต่อผู้ว่าจ้างหรือบุคคลภายนอกโดยตัดข้อความที่ให้ บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ซึ่งเป็นบริษัทผู้นำโครงการที่ต้องรับผิดชอบกันและแทนกันตามสัญญาต่อผู้ว่าจ้างหรือบุคคลภายนอก ส่งผลให้บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ ไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ในสัญญา ฯ ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนต่อหลักการของประกวดราคา

โครงการที่กำหนด ในเอกสารการประกวดราคาและผิดหลักในการทำสัญญา เนื่องจากเป็นการลดจำนวนผู้รับผิดชอบในสัญญาฝ่ายผู้รับจ้าง

๒) ตามร่างสัญญาที่ผ่านการตรวจจากสำนักงานอัยการสูงสุด ได้กำหนดให้ คู่สัญญา ซึ่งหมายถึงกรมควบคุมมลพิษโดยอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ผู้ว่าจ้าง และ กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี และ บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) โดยตัวแทนผู้มีอำนาจจัดการแทนบริษัทผู้รับจ้างเป็นผู้ลงนามในสัญญาทุกคน เพื่อความรอบคอบและมีผลเป็นการผูกพันคู่สัญญาทุกฝ่าย แต่ในการลงนามในสัญญาเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ นายปกติ ในฐานะผู้ว่าจ้าง และนายพิษณุ ชวนะนันท์ ในฐานะตัวแทนกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ในฐานะตัวแทนผู้รับจ้าง ได้รับทราบอยู่แล้วว่า ตามสัญญากิจการร่วมค้า (JOINT VENTURE AGREEMENT) ฉบับลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๙ ได้มีการข้อตกลงแยก บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ออกจากกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ที่หมายถึงบริษัทสัญชาติไทยเพียง ๕ บริษัท เท่านั้น โดยมีข้อตกลงว่า ในการยื่นข้อเสนอในการประกวดราคาโครงการต่อกรมควบคุมมลพิษ ต้องได้รับความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์จากสมาชิก ในกิจการร่วมค้า ทุกบริษัทและหนังสือมอบอำนาจที่มีการลงนามจะมีผลผูกพันบริษัทที่เป็นสมาชิกก็ต่อเมื่อมีความชัดเจนในสัญญาโครงการว่า กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี เป็นผู้รับผิดชอบในงานออกแบบและก่อสร้างโครงการ และบริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) จะรับผิดชอบเฉพาะในงานเดินระบบและซ่อมบำรุง แต่ในขั้นของการพิจารณาเพื่อร่างสัญญา ตัวแทนของ บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ได้คัดค้านการลงนามโดยเห็นว่า สัญญาได้กำหนดให้ บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ต้องร่วมรับผิดชอบต่อกรมควบคุมมลพิษและบุคคลภายนอกเช่นเดียวกับกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อตกลงในสัญญากิจการร่วมค้า (JOINT VENTURE AGREEMENT) ฉบับลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๙ บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) จึงได้แจ้งยกเลิกหนังสือมอบอำนาจที่นายโรเบิร์ต เดนตัล ยูดัล ตัวแทนของตนลงนามมอบอำนาจให้นายพิษณุ ชวนะนันท์ เป็นตัวแทนของ บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ในการประกวดราคาโครงการดังกล่าว ซึ่งนายพิษณุ ได้รับทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวก่อนวันที่จะมีการลงนามในสัญญา แต่ยังไม่ยินยอมให้มีการลงนามในสัญญาโดยได้นำสำเนาหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๙ ที่บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) มอบอำนาจให้นายโรเบิร์ต เดนตัล ยูดัล มาร่วมกับกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี ในการยื่นประมูลโครงการและหลักฐานหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๙ ที่นายโรเบิร์ต เดนตัล ยูดัล ลงนามร่วมกับบริษัทในกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ที่มอบอำนาจนายพิษณุ เป็นตัวแทนของกลุ่มในการยื่นเอกสารประกวดราคาโครงการไปใช้เป็นหลักฐาน ในการลงนามในสัญญาโครงการ ซึ่งนายปกติ สมควรต้องทราบว่าหนังสือมอบอำนาจที่ บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) มอบอำนาจให้นายโรเบิร์ต เดนตัล ยูดัล เป็นเพียงสำเนาเอกสารที่นายโรเบิร์ต เดนตัล ยูดัล ลงชื่อรับรองสำเนามอบให้แก่นายพิษณุ เป็นตัวแทนกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี โดยหนังสือมอบอำนาจฉบับดังกล่าว ไม่มีข้อความใด ที่ระบุว่า บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ได้มอบอำนาจให้นายโรเบิร์ต เดนตัล ยูดัล สามารถมอบอำนาจช่วงให้นายพิษณุ ไปลงนามในสัญญาอันจะมีผลเป็นการผูกพัน บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ได้ ส่งผลให้สัญญาโครงการมีคู่สัญญาลงนามไม่ครบถ้วนตามที่ได้มีการดำเนินการประกวดราคาโครงการ เนื่องจากไม่มีผลผูกพันบริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ให้เข้าเป็นคู่สัญญา

๒.๑๐ การดำเนินโครงการโดยไม่มีบริษัท นอร์ทเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (NWWI) เป็นคู่สัญญา

หลังจากมีการลงนามในสัญญาแล้วเมื่อประมาณเดือนตุลาคม ๒๕๔๐ นายกอร์ดอน เทรแกสกี นายโรเบิร์ต เดนตัล ยูดัล และนายริชาร์ด ฟิลเลนแฮม ตัวแทนของ บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ได้เข้าพบนางยุวรี อินนา และนายศิริธัญญ์ ไพโรจน์บริบูรณ์ ที่มารับตำแหน่งอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ต่อจากนายปกติ กิระวานิช เพื่อแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวให้ทราบ แต่ นายศิริธัญญ์ และนางยุวรี กลับไม่ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว โดยอ้างว่าเรื่องดังกล่าวเป็นปัญหาภายในของกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอส

เคจี และบริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ไม่เกี่ยวกับกรมควบคุมมลพิษ จนกระทั่ง เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๐ บริษัท จอห์นสัน สโตน แอนด์ มาสเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด ตัวแทนด้านกฎหมายของ บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ได้มีหนังสือแจ้งให้นายศิริธัญญ์ ทราบถึงข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นทางการอีกครั้ง และได้มีหนังสือแจ้งข้อเท็จจริงดังกล่าวไปให้ ธนาคารพัฒนาเอเชีย ทราบด้วย แต่ก็ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวเพียงแต่เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๑ นายศิริธัญญ์ ได้มีหนังสือแจ้งต่อนายพิชณุ ชวนะนันท์ ตัวแทนกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ว่ากรณีปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาภายในของกลุ่มกิจการร่วมค้า จึงควรมีการแก้ไขปัญหาตนเองภายในกลุ่มและการที่ บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ(NWWI) มีหนังสือถึงธนาคารพัฒนาเอเชีย โดยตรงนั้น เป็นการไม่เหมาะสม ขอให้กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ควบคุมสมาชิกในกลุ่ม จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ(NWWI) ได้มีหนังสือแจ้งให้นายศิริธัญญ์ ทราบว่า บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ไม่ได้ร่วมอยู่ในสัญญาและไม่ยินยอมหรือรับรองสัญญาดังกล่าวแก่ นายศิริธัญญ์ และนางยุวรี ยังคงปกปิดข้อเท็จจริงดังกล่าวไว้ไม่รายงานข้อเท็จจริงดังกล่าว ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ผู้มีอำนาจในการอนุมัติจัดจ้าง ทราบแต่กลับยินยอมให้กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี กระทำการเป็นคู่สัญญากับกรมควบคุมมลพิษและดำเนินโครงการต่อไป โดยไม่มีบริษัท นอร์ท เวสต์ฯ (NWWI) เป็นคู่สัญญากับกรมควบคุมมลพิษและเป็นผู้นำโครงการตามที่มีการกล่าวอ้างไว้ในขั้นตอนของการคัดเลือก ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้ประกวดราคาโครงการจนถึงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๑ จึงได้มีหนังสือแจ้งกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี ให้จัดหาผู้ที่จะมาเดินระบบรายใหม่มาทำหน้าที่แทนบริษัท นอร์ทเวสต์ฯ(NWWI)

๒.๑๑ การยอมรับให้บริษัท สมุทรปราการ ออปเปอร์เรตติ้ง จำกัด (ออปโก) เข้ามาเป็นคู่สัญญากับกรมควบคุมมลพิษ แทนที่บริษัท นอร์ทเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด(NWWI)

หลังจากที่นายศิริธัญญ์ ได้แจ้งให้ กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี จัดหาผู้ที่จะมาทำหน้าที่ในงานเดินระบบรายใหม่แทน บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ปรากฏว่า กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ได้เสนอบริษัท US Filter (USF) ซึ่งเป็นบริษัทที่จดทะเบียนก่อตั้งจากประเทศสหรัฐอเมริกา มาเป็นผู้เดินระบบรายใหม่โดยกรรมการของบริษัทในกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี ได้ร่วมกันจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท สมุทรปราการ ออปเปอร์เรตติ้ง จำกัด(ออปโก) โดยแบ่งหุ้นทั้งหมดเป็นจำนวน๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐๐ บาท มีกลุ่มบริษัทในกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี เป็นผู้ถือหุ้นหลักรายละ ๑๕๗,๕๐๐ หุ้น (รวมหุ้นของกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ใน ออปโก จำนวน ๗๐๐,๐๐๐ หุ้น) และอ้างว่ามีบริษัท ยูเอส ฟิวเตอร์ ออปเปอร์เรตติ้ง เซอร์วิสেস จำกัด (US Filter Operating Services : USFOS) เป็นผู้ถือหุ้น ๓๐๐,๐๐๐ หุ้น และเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๒ กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี โดยนายพิชณุ ชวนะนันท์ ตัวแทนกลุ่ม ได้ลงนามในสัญญาปฏิบัติการกับบริษัท สมุทรปราการ ออปเปอร์เรตติ้ง จำกัด ซึ่งมีนายพิชณุ ชวนะนันท์ และนายสังวรณ์ ลิปตพัลลภ กรรมการบริษัทเป็นผู้ลงนาม โดยสาระสำคัญของสัญญาดังกล่าว มีวัตถุประสงค์หลักคือการทำให้ออปโก เข้ามาทำงานในส่วนเดินระบบและซ่อมบำรุง ตามสัญญาก่อสร้างโครงการที่กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ทำไว้กับกรมควบคุมมลพิษ โดยให้ออปโก รับผิดชอบในการดำเนินงานในวงเงิน๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับที่มาของผู้เดินระบบดังกล่าว นายศิริธัญญ์ และนางยุวรี ย่อมต้องทราบดีอยู่แล้วว่า บริษัท สมุทรปราการ ออปเปอร์เรตติ้ง จำกัด เป็นบริษัทที่กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ร่วมกันจัดตั้งขึ้นโดยไม่ได้มีคุณสมบัติเทียบเท่าหรือดีกว่า บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ซึ่งเป็นผู้นำโครงการตามที่กำหนดไว้ในเอกสารการประกวดราคา นอกจากนี้ในการเข้ามาแทนที่ดังกล่าวย่อมถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลง คู่สัญญาซึ่งต้องมีการนำเสนอ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน แต่ นายศิริธัญญ์ มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ แจ้งกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ยอมรับให้ออปโก เข้ามาดำเนินงานเดินระบบและซ่อมบำรุงแทนที่ บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) โดยไม่มีการนำเสนอ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นชอบในการเปลี่ยนแปลงคู่สัญญา แต่อย่างไรก็ดี ออฟโก้ จึงยังไม่ถือว่าเป็นคู่สัญญาที่เข้ามาแทนที่ บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) แต่ยังคงปล่อยให้ กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ดำเนินโครงการและจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ตลอดมา ทั้งที่สัญญาโครงการดังกล่าวมีคู่สัญญาไม่ครบตามที่กำหนดในสัญญา

ในระหว่างการดำเนินการเพื่อให้ ออฟโก้ เข้ามาแทนที่นั้น บริษัทที่ปรึกษา เอเอ็มเอส ได้ให้คำแนะนำแล้วว่า การจะให้ ออฟโก้ เข้ามาแทนที่ บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ต้องมีการเปลี่ยนแปลง คู่สัญญา แต่นายศิริธัญญ์ ไม่ดำเนินการแต่กลับร่วมกันมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ แจ้งกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ยอมรับให้ ออฟโก้ เข้ามาดำเนินงานด้านเดินระบบ และซ่อมบำรุงแทนที่บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ซึ่งตลอดระยะเวลาของการดำเนินโครงการจนถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ที่มีการบอกเลิกสัญญา ไม่ปรากฏว่ามีผู้ชำนาญการด้านกา รเดินระบบบำบัดน้ำเสียตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ในสัญญามาทำหน้าที่ แต่อย่างไรก็ดีและไม่มีการแก้ไขสัญญาให้ ออฟโก้ เป็นคู่สัญญากับกรมควบคุมมลพิษ ออฟโก้ จึงยังไม่ถือว่าเป็น คู่สัญญาที่เข้ามาแทนที่ บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๕ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๗ ยังคงปล่อยให้ กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ดำเนินโครงการและจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ตลอดมา ทั้งที่สัญญาโครงการดังกล่าวมีคู่สัญญาไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในสัญญา

๒.๑๒ การจัดซื้อ การตรวจรับและการขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าที่ดิน

ในขั้นตอนการตรวจรับที่ดิน คณะกรรมการตรวจการจ้างย่อมต้องทราบว่า ในการ จัดหาและจัดซื้อครุภัณฑ์ที่ดินเพื่อใช้ในโครงการ ต้องดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๗,๒๘,๒๙ แต่เนื่องจากคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ได้ละเลยมิได้ดำเนินการ ให้เป็นไปตามระเบียบดังกล่าว มาตั้งแต่ต้น ส่งผลให้ในขั้นของการตรวจรับและขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าที่ดิน สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือ ด่วน ที่ วว ๐๘๐๒/๑๗๒๕๐ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๐ แจ้งให้กรมควบคุมมลพิษ ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบโดยขอให้ดำเนินการและจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ การจัดซื้อที่ดินดังกล่าวไปเพื่อประกอบการพิจารณา จำนวน ๓ รายการ ที่สำคัญได้แก่

- ๑) ราคาประเมินของทางราชการในท้องที่นั้น
- ๒) ราคาซื้อขายที่ดินและหรือสิ่งก่อสร้างใกล้เคียงบริเวณที่จะซื้อครั้งหลังสุด ราย
- ๓) หนังสือยินยอมให้ใช้พื้นที่จากองค์การบริหารส่วนตำบลหรือหน่วยราชการท้องถิ่น และการจัดทำประชาพิจารณ์ให้ประชาชนในพื้นที่ที่จะจัดซื้อทราบและยินยอมให้ใช้เพื่อกิจกรรมดังกล่าวข้างต้น
- ๔) ราคาประเมินจากธนาคารพาณิชย์อย่างน้อย ๒ แห่ง

ซึ่งเมื่อรับทราบข้อเท็จจริงดังกล่าว แทนที่ นายศิริธัญญ์ จะดำเนินการตรวจสอบ เพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการ กลับปรากฏว่าได้มีหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ วว ๐๒๐๓/๐๓๕๙ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๑ แจ้งยืนยันไปยังสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมว่า ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ เห็นชอบให้ดำเนินโครงการในลักษณะที่เป็นการว่าจ้างแบบเหมารวม (Turn-key) ซึ่งผู้รับจ้างจะ ดำเนินการออกแบบรวมก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย รวมทั้งการจัดหาที่ดินสำหรับก่อสร้างซึ่งเป็นการ ดำเนินการที่แตกต่างไปจากการซื้อที่ดินของหน่วยงาน ท้องถิ่นโดยตรงและเมื่อสำ นักงานนโยบายและแผน สิ่งแวดล้อม ได้แจ้งให้กรมควบคุมมลพิษ ทราบว่าได้ส่งเรื่องการขออนุมัติเบิกจ่ายค่าที่ดินไปยังสำนักงบประมาณ เพื่อให้พิจารณาอนุมัติเงินประจำงวดโดยขอให้กรมควบคุมมลพิษ จัดส่งเอกสารในส่วนที่ยังขาดอยู่จำนวน ๔ รายการดังกล่าวไปให้สำนักงบประมาณเพื่อพิจารณา แต่นายศิริธัญญ์ กลับร่วมกันเสนอให้นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือแจ้งไปสำนักงบประมาณว่า โครงการนี้ ได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดทำประชาพิจารณ์ โดย มิได้ส่งเอกสารรายการส่วนที่ยังขาดอยู่ตามข้อทักท้วง ของ

สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ไปให้สำนักงานประมาณเพื่อประกอบการพิจารณาแต่อย่างใด ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้เสนอต่อนายศิริธัญญ์ ว่าเห็นควรรับมอบที่ดินเพื่อใช้ในราชการ ทั้งที่คณะกรรมการตรวจการจ้างไม่เคยออกไปตรวจสอบสภาพความเหมาะสมของแปลงที่ดินยังแปลงที่ดิน นอกจากนี้ในขณะเสนอความเห็นให้รับที่ดิน การดำเนินการสอบเขตที่ดินตามข้อตกลงในสัญญายังไม่แล้วเสร็จและยังไม่มี การอนุมัติเงินประจำงวดจากสำนักงานประมาณ นายศิริธัญญ์ กลับแจ้งกรมธนารักษ์ ให้มอบอำนาจให้นางยุวรี ไปดำเนินการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมรับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวจากบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรีส์ จำกัด เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ในวงเงินสูงถึง ๑,๙๕๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นการจัดซื้อที่ดินในราคาที่สูงกว่าราคาประเมินถึง ๑,๐๔๔,๖๐๐,๐๐๐ บาท และในภายหลังยังปรากฏข้อเท็จจริงว่าโฉนดที่ดินดังกล่าวได้ออกไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากออกทับคลองสาธารณะประโยชน์ทางสาธารณะประโยชน์ และเป็นที่ยกเว้นของทางราชการเป็นที่เขยยะ ซึ่งกรมที่ดินได้ดำเนินการเพิกถอนโฉนดที่ดินดังกล่าวไปบางแปลงแล้ว

สรุปขั้นตอนการดำเนินโครงการ(โดยย่อ)

การดำเนินการประกวดราคาโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ มีการดำเนินการโดย ผ่าฝืนต่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ เกือบทุกขั้นตอนดังนี้

๑. ในขั้นตอนของการคัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อเข้าประกวดราคา (PQ) ได้คัดเลือกให้กลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG ผ่านคุณสมบัติ ทั้งที่กลุ่มบริษัทดังกล่าวไม่มีคุณสมบัติเหมาะสมตามที่กำหนดไว้การประกวดราคา เนื่องจากบริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ซึ่งเป็นผู้นำโครงการไม่มี คุณสมบัติเพียงพอเป็นผู้นำกลุ่ม แต่กิจการร่วมค้าได้นำคุณสมบัติของบริษัท นอร์ทเวสต์ วอเตอร์กรุ๊ป จำกัด (NWWG) มาเสนอเพื่อผ่านคุณสมบัติ

๒. ในขั้นตอนของการคัดเลือกที่ดินได้มีการประกาศให้ท้องที่หมู่ที่ ๙,๑๑,๑๒ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ที่เป็นที่ตั้งที่ดินของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด กลุ่มของ นายวัฒนา อัครเวท ถือหุ้น อยู่ ร้อยละ ๒๒ และที่ดินดังกล่าวถือกรรมสิทธิ์อยู่ในนาม บริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรีส์ จำกัด ให้มีคุณสมบัติเสนอเข้าในโครงการ เพื่อให้สามารถใช้เงินไขในการจัดหาที่ดินเพื่อสร้างความได้เปรียบเสียเปรียบกันระหว่างผู้ประกวดราคา โดยดำเนินการคัดเลือกที่ดินที่มีคุณสมบัติให้เหลือฝั่งตะวันออกเพียงฝั่งเดียว จากนั้นได้แก้ไขเอกสารการประกวดราคาให้เป็นแบบรวมระบบตั้งโรงบำบัดน้ำเสียที่ฝั่งตะวันออก และเหลือที่ดินที่จะใช้ในโครงการเพียงรายเดียวคือที่ดินบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรีส์ จำกัด จนกลุ่มบริษัท มารูเบนี ถอนตัวเหลือผู้ประกวดราคารายเดียวคือกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี

๓. เมื่อเหลือผู้ประกวดราคารายเดียวแล้ว ได้มีการผลักดันนำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๐ เป็นวาระทราบจรรยา ให้เพิ่มวงเงินงบประมาณ จากจำนวน ๑๒,๘๖๖ ล้านบาท มาเป็นจำนวน ๒๒,๙๕๕ ล้านบาท โดยไม่มีที่มาที่ชัดเจนของวงเงินงบประมาณที่เพิ่มขึ้นว่าเกิดจากการศึกษาของผู้ใด

๔. ในขั้นตอนของการต่อรองราคาไม่ได้ดำเนินการในรูปแบบของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาแต่ดำเนินการโดยนายปภิต กิระวานิช กับพวกซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการและไม่ได้มีอำนาจหน้าที่ใดๆ เกี่ยวข้องกับการต่อรองราคา และในการต่อรองราคาไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน ทีโออาร์ และทำให้ทางราชการเสียเปรียบในหลายประการเช่น ต่อรองให้กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ยื่นข้อเสนอราคาเป็นเงินสองสกุล (เงินบาทและเงินเหรียญสหรัฐ) ต่อรองลดขอบเขตความต้องการหลักของงานโครงการ ต่อรองลดหลักประกันต่างๆ ในการดำเนินโครงการ ต่อรองให้มีการจ่ายเงินล่วงหน้าเกินกว่าที่กำหนดไว้ในเอกสารการประกวดราคา

๕. ในขั้นตอนของการเสนอให้สำนักงบประมาณพิจารณาความเหมาะสมของงบประมาณไม่ได้ มีการจัดส่งเอกสารตามรายการที่มีการต่อรองราคาได้ไปให้สำนักงบประมาณกลับสร้างรายการเปรียบเทียบราคา ที่เพิ่มขึ้นอันเป็นเท็จส่งให้สำนักงบประมาณ พิจารณา ส่งผลให้สำนักงบประมาณเห็นชอบด้วยกับงบประมาณ โครงการที่เพิ่มขึ้น

๖. ในขั้นตอนของการเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับวงเงินงบประมาณที่เพิ่มขึ้น และการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการดำเนินโครงการจากสองฝั่งเป็นฝั่งเดียวนั้นมีการบิดเบือนไม่นำเสนอเพื่อขอความเห็นชอบแต่กลับนำเสนอเรื่องการขยายระยะเวลาผูกพันงบประมาณปีเหตุให้มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ เห็นชอบในวาระทราบจร เรื่องการขยายระยะเวลาผูกพันงบประมาณเพียงเรื่องเดียว

๗. ในขั้นตอนของการลงนามในสัญญาที่มีการลงนามไม่เป็นไปตามร่างสัญญาที่ผ่านการตรวจจาก สำนักงานอัยการสูงสุด โดยเพิ่มข้อความที่ไม่ให้บริษัท นอร์ทเวสต์ (NWWI) ต้องร่วมรับผิดชอบควบคุมมลพิษ ผู้ว่าจ้างและบุคคลที่สาม นอกจากนี้ในการลงนามในสัญญา ตัวแทนของกิจการร่วมค้า ได้ลงนามโดยปราศจากอำนาจ เนื่องจากได้นำใบมอบอำนาจที่บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ได้ยกเลิกไปแล้วมาใช้ในการลงนาม ส่งผลให้สัญญามีคู่สัญญาไม่ครบตามที่ได้ประกวดราคาโครงการ

๘. ในขั้นตอนของการบริหารโครงการเมื่อผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การลงนามในสัญญาไม่มีผลผูกพันบริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) สัญญาจึงเป็นโมฆะ แต่ไม่บอกเลิกสัญญากลับยินยอมให้กลุ่มกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ดำเนินโครงการต่อไป และแจ้งให้จัดหาผู้มาทำหน้าที่เดินระบบและบำรุงรักษา แทนที่บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI)

๙. ในขั้นตอนของการจัดหาผู้มาทำหน้าที่เดินระบบแทนที่บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) กลุ่มกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ได้เสนอบริษัท ยูเอสพีวอเตอร์ จำกัด มาทำหน้าที่ และได้มีการจดทะเบียนตั้งบริษัท สมุทรปราการ ออฟเพอร์เรสดีง จำกัด (OPCO) มาทำหน้าที่ โดยให้บริษัท ยูเอสพีวอเตอร์ฯ ถือหุ้นใน OPCO จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ หุ้น จากจำนวน ๑ ล้านหุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐๐ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหา ได้มีหนังสือ ยอมรับ OPCO ให้เข้ามาเดินระบบแทนที่ บริษัท นอร์ทเวสต์ฯ (NWWI) ทั้งที่ OPCO ไม่ได้ผ่านกระบวนการ ประกวดราคาตามระเบียบและอำนาจในการอนุมัติดังกล่าวเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ

๑๐. ในขั้นตอนการมัดซื้อและตรวจรับที่ดิน ปรากฏข้อเท็จจริงว่าคณะกรรมการพิจารณาผลการ ประกวดราคา และคณะกรรมการตรวจการจ้าง ไม่เคยออกไปตรวจสอบสภาพแปลงที่ดินที่มัดซื้อ และไม่ได้ นำราคาซื้อขายที่ดินและหรือสิ่งก่อสร้างใกล้เคียงบริเวณที่จะซื้อครั้งหลังสุด ๓ ราย และราคาประเมินจากธนาคาร พาณิชยอย่างน้อย ๒ แห่ง มาเปรียบเทียบเพื่อให้ได้ที่ดินและราคาที่เหมาะสม แต่ได้มัดซื้อที่ดิน จากบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ พิชเชอร์ จำกัด เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ในวงเงินสูงถึง ๑,๙๕๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นการมัดซื้อที่ดินในราคาที่สูงกว่าราคาประเมินถึง ๑,๐๔๔,๖๐๐,๐๐๐ บาท และในภายหลังยังปรากฏ ข้อเท็จจริงว่าโฉนดที่ดินดังกล่าวได้ออกไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากออกทับคลองสาธารณะประโยชน์ ทางสาธารณประโยชน์ และเป็นที่ยกเว้นของทางราชการเป็นที่ทะเลาะ ซึ่งกรมที่ดินได้ดำเนินการเพิกถอนโฉนด ที่ดินดังกล่าวไปบางแปลงแล้ว

สรุปความเห็นของและมติขอคณะกรรมการ ป.ป.ช.

๑. นายวัฒนา อัครเวม ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทยระหว่างวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

คณะกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่าพยานหลักฐานยังไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะฟังได้ว่า นายวัฒนา อัครเวม ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหา จึงมีมติเห็นควรให้ข้อกล่าวหาตกไป

แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริงปรากฏชัดเจนตามพยานหลักฐานในคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ อม ๒/๒๕๕๑ ว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ ถึง ๒๕๓๖ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และบริวารได้รวบรวมซื้อที่ดินจากราชฎากรตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ในนามบริษัท เหมืองแร่ลานทอง จำกัด ซึ่งมีผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เคยเป็นผู้ถือหุ้นและกรรมการบริษัทและเป็นเจ้าของบริษัทโดยพฤตินัย ต่อมาบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ก่อตั้งโดยผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๒ (นายรอย อิศราพรชุตานา) และผู้ถูกกล่าวหา ที่ ๒๓ (นางบุญศรี ปิ่นขยัน) ได้ซื้อที่ดินจากบริษัท เหมืองแร่ลานทอง จำกัด ติราคา ๘๘,๐๐๐,๐๐๐บาท โดยไม่มีการชำระราคาที่ดินแก่กัน แต่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ได้ติราคาที่ดินเป็นหุ้นแทน โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ให้ บริษัท นอร์ทเทอรัน ริชชอส จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทของผู้ถูกกล่าวหา ที่ ๑ และให้นายสมพร อัครเวม ซึ่งเป็นพี่น้องร่วมบิดา มารดาเดียวกับ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เป็นผู้ถือหุ้นดังกล่าวไว้แทน เป็นจำนวนร้อยละ ๒๒ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ทั้งนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้มอบหมายให้ นายสมลักษณ์ อัครเวม ซึ่งเป็นพี่น้องร่วมบิดา มารดาเดียวกันเข้าเป็นกรรมการในบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ร่วมกับ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๒ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๓ กรรมการผู้มีอำนาจทำการแทนบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ดำเนินการรวบรวมซื้อที่ดินในส่วนที่เหลือจากราชฎากรเพิ่มเติมอีกหลายรายเพื่อให้ได้ที่ดินแปลงใหญ่ติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันในนามบริษัทปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด แต่เนื่องจากที่ดินส่วนใหญ่มีเพียงหลักฐานการแจ้ง การครอบครอง(ส.ค.๑) และหนังสือรับรองการทำประโยชน์(น.ส. ๓) ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงได้ร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๒ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๓ นำหลักฐานที่ดินดังกล่าวไปขอรังวัดออกเป็นโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๓๑๕๐, ๑๓๘๑๗, ๑๕๐๒๔, ๑๕๕๒๘, ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยในการออกโฉนดที่ดิน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๒ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๓ กรรมการผู้จัดการบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ได้มอบอำนาจให้ นายกิตติชัย พิมพารณ ซึ่งเป็นอดีตข้าราชการกรมที่ดินและเป็นลูกจ้างของผู้ ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ดำเนินการยื่นเรื่องขอออกโฉนดที่ดิน จำนวน ๕ แปลง ดังกล่าว ต่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี โดยที่ที่ดินบริเวณดังกล่าวไม่สามารถดำเนินการออกโฉนดที่ดินได้ เนื่องจากเป็นที่ สงวนหวงห้ามของทางราชการเป็นที่เขชยะ สภา พพื้นที่บางส่วนเป็นคลองสาธารณะประโยชน์ และทาง สาธารณประโยชน์ ที่ดินบางแปลงเป็นที่ที่ไม่มีหลักฐานเดิม จึงเป็นพื้นที่ที่ต้องห้ามมิให้มีการออกโฉนดที่ดินตามนัย มาตรา ๕๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินประกอบกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ออกตามความใน พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ ข้อ ๘ แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ใช้อำนาจในตำแหน่ง หน้าที่รัฐมนตรีช่วย ว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีโดยมิชอบ ข่มขืนใจ หรือจูงใจเจ้าหน้าที่และ เจ้าพนักงานที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ตลอดจนผู้ปกครอง ท้องที่ให้ดำเนินการออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐, ๑๓๘๑๗, ๑๕๐๒๔, ๑๕๕๒๘, ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด โดยมีชอบ **ซึ่งข้อเท็จจริง ในส่วนนี้ปรากฏรายละเอียดตามนัยคำพิพากษาของฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีหมายเลขดำที่ อม๒/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ อม๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑**

ต่อมาในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๘ เมื่อบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ได้รับโฉนดที่ดิน ทั้ง ๕ แปลงดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ซึ่งจดทะเบียน ก่อตั้งเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการทำสนามกอล์ฟและจัดสรรที่ดินในสนามกอล์ฟประสบปัญหาเงินทุน หมุนเวียนเนื่องจากปัญหางบประมาณในการก่อสร้างที่เพิ่มขึ้นมากอันมีสาเหตุมา จากพื้นที่ส่วนใหญ่ของบริษัท มีสภาพเป็นดินเลน จึงมีปัญหาในการถมและปรับสภาพพื้นที่ ประกอบกับในช่วงเวลานั้นธนาคารได้งดการปล่อย สิ้นเชื่อ บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัดจึงได้หยุดดำเนินการลงตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นต้นมา ซึ่งในช่วง

ปีนั้นเอง กรมควบคุมมลพิษ ได้ว่าจ้าง บริษัท มอนโกเมอรี วัตสัน เอเชีย จำกัด ร่วมกับ บริษัท ซีเทค อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด และบริษัท Southeast Asia Technology Company จำกัด ทำการศึกษาความเป็นไปได้และความเหมาะสมของโครงการจัดการน้ำเสียในเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการกลุ่มกรรมการและผู้ถือหุ้นหลักของ บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด และกลุ่มของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้รับทราบวาโครงการดังกล่าวต้องใช้ที่ดินเพื่อก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสียในโครงการฝั่งตะวันออกเนื้อที่ประมาณ ๑,๕๕๐ ไร่ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และกลุ่มกรรมการและผู้ถือหุ้นหลักของ บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ที่ประกอบด้วยผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๒ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๓ และกรรมการของ บริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ พิชเชอร์รี่ จำกัด ที่ประกอบด้วยผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๕ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๖ จึงได้ร่วมกันวางแผนที่จะนำที่ดินแปลงดังกล่าวไปขายให้แก่ทางราชการเพื่อใช้ในโครงการดังกล่าว โดยในเบื้องต้น ได้ร่วมกันสร้างราคาที่ดินให้สูง โดยดำเนินการให้มีการซื้อขายที่ดินระหว่างบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด กับบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ พิชเชอร์รี่ จำกัด ซึ่งการซื้อขายดังกล่าวมิได้มีการชำระราคากันจริง เนื่องจากผู้ถือหุ้นในบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด และผู้ถือหุ้นที่แท้จริงของบริษัท คลองด่าน มารีน แอนด์ พิชเชอร์รี่ จำกัด เป็นบุคคลกลุ่มเดียวกันต่อมากรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินการประกวดราคาโครงการจัดการน้ำเสียในเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ โดยโครงการดังกล่าวเป็นการดำเนินการประกวดราคาแบบจ้างเหมารวม (Turn-key) ที่กำหนดให้เอกชนผู้เข้าประกวดราคาต้องทำการซื้อที่ดินสำหรับก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียเอง ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๒ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๓ กรรมการบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด โดยความรู้เห็นและมีเจตนาร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ให้ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๓ กรรมการบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด และเป็นกรรมการ บริษัท เกตเวย์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (G) มอบหมายให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๖ (นายกว๊อควา โอเยง) ไปร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๘ (นายพิชญ ฆวนะนันท์) กรรมการบริษัท วิจิตรภัณฑ์ก่อสร้าง จำกัด (V) ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๐ (นายสังวร ลิปะตพัลลภ) กรรมการบริษัท ประยูรวิศว์การช่าง จำกัด (P) ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๒ (นายสิโรจน์ วงศ์สิโรจน์กุล) กรรมการบริษัท สีแสงการโยธา (๑๙๗๙) จำกัด (S) ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๔ (นายนิพนธ์ โกศัยพลกุล) กรรมการบริษัท กรุงธนแอนนิเนีย จำกัด (K) และบริษัท นอร์ทเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (N) ซึ่งมีชื่อย่อว่า กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี (NVPSKG) โดยบริษัท เกตเวย์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (G) มีสัดส่วนความรับผิดชอบในงานโครงการร้อยละ ๑๐ ของมูลค่างานโครงการและมีหน้าที่หลักในการจัดหาที่ดินเพื่อใช้ในโครงการ ต่อมากลุ่มกรรมการของกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี และกรรมการบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ พิชเชอร์รี่ จำกัด ได้ร่วมกันสร้างหลักฐานสัญญาจะซื้อขายที่ดินอันเป็นที่จว่าบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ พิชเชอร์รี่ จำกัด ตกลงขายที่ดินดังกล่าวให้แก่กิจการร่วมค้า (NVPSKG) ในราคาสูงถึงไร่ละ ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นการสร้างราคาที่ดินให้สูงเกินจริงเพื่อประโยชน์ในการเสนอขายที่ดินให้กับกรมควบคุมมลพิษ

ในช่วงระหว่างวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ ที่มีการดำเนินการประกวดราคาโครงการ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชากรไทยและพรรคราษฎร ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลุ่มเดียวกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ (นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ) ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ย่อมมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกันในทางการเมือง ซึ่งเป็นที่รับทราบในหมู่ประชาชนทั่วไปและสื่อมวลชนว่า “กลุ่มงูเห่า” และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ มาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ย่อมเป็นช่องทางให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ผลักดันและเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการดำเนินโครงการ เพื่อให้ทางราชการใช้ที่ดินที่ตนกับพวก ได้รวบรวมซื้อไว้และออกโฉนดที่ดินไว้ในนามบริษัท บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด และถือกรรมสิทธิ์อยู่ในนามบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ พิชเชอร์รี่ จำกัด เป็นที่ตั้งโรงบำบัดน้ำเสียที่ฝั่งตะวันออกเพียงแห่งเดียว โดยอาศัยอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ซึ่งต่อมาปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของ

กรมควบคุมมลพิษและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ ตลอดจนกรรมการผู้มีอำนาจทำการแทน บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด บริษัท คลองด่านมาริน แอนด์ พิชเชอริ จำกัด บริษัทในกลุ่มกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี กระทำการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการก่อสร้างโครงการจากเดิมที่คณะกรรมการมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ ให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม ๒ แห่ง ในแต่ละฝั่งของจังหวัดสมุทรปราการ โดยฝั่งตะวันออกให้มีระบบบำบัดน้ำเสียบริเวณตำบลบางปูใหม่ เนื้อที่ประมาณ ๑,๕๕๐ ไร่ ฝั่งตะวันตก บริเวณตำบลบางปลาเกศ เนื้อที่ประมาณ ๓๕๐ ไร่ เป็นการก่อสร้างแบบรวมระบบฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกเข้าด้วยกันโดยก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสียแห่งเดียวที่ฝั่งตะวันออก บริเวณตำบลคลองด่าน เนื้อที่ ๑,๙๐๐ ไร่ ซึ่งเป็นที่ดินของบริษัท คลองด่านมาริน แอนด์ พิชเชอริ จำกัด ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนต่อมติ คณะรัฐมนตรี และก่อให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกันในระหว่างผู้ประกวดราคา เป็นเหตุให้กลุ่มบริษัท มารูเบนี ถอนตัวจากการประกวดราคาโครงการและเหลือผู้ประกวดราคาเพียงรายเดียวคือกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ส่งผลให้กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้รับจ้างในโครงการดังกล่าว ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ กรมควบคุมมลพิษ ได้ลงนามในสัญญาจ้างกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี ให้เป็นผู้รับจ้างดำเนินโครงการดังกล่าว วงเงิน ๒๒,๙๔๙,๙๘๔,๐๒๐ บาท โดยสัญญาจ้างดังกล่าวเป็นสัญญาจ้างแบบเหมารวม (Turn-key) และได้รวมราคาที่ดินที่จะใช้ในการก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสีย ที่ต้องจ่ายให้แก่บริษัท คลองด่านมาริน แอนด์ พิชเชอริ จำกัด ไว้ด้วย จำนวน ๑,๙๕๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท

ต่อมาในระหว่างวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ขณะผู้ถูกกล่าวหา ที่ ๑ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ปรากฏข้อเท็จจริงว่ากรมควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ที่ วว ๐๓๐๒/๗๒๐๖ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๐ ส่งใบแจ้งหนี้ เพื่อเบิกเงินค่าที่ดินสำหรับใช้ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ เป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑,๙๕๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยเบิกจ่ายจากกองทุนสิ่งแวดล้อม จำนวน ๗๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเบิกจ่ายจากงบประมาณแผ่นดิน จำนวน ๑,๒๐๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมได้แจ้งให้กรมควบคุมมลพิษจัดส่งเอกสารรวม จำนวน ๑๓ รายการ เพื่อนำไปพิจารณาประกอบการเบิกจ่ายเงินค่าที่ดินซึ่งเอกสารในจำนวน ๑๓ รายการดังกล่าวรวมถึงหนังสือยินยอมให้ใช้พื้นที่จาก องค์การบริหารส่วนตำบลหรือหน่วยราชการท้องถิ่นที่จะเข้าไปดำเนินการก่อสร้างระบบโดยจะต้องระบุให้ชัดเจนว่ายินดีให้ใช้พื้นที่เพื่อก่อสร้างและใช้งานในการกำจัดมูลฝอยหรือบำบัดน้ำเสียตลอดระยะเวลาของโครงการ (ประมาณไม่น้อยกว่า ๒๐ ปี) ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ จึงได้โทรศัพท์ไปเร่งรัดและสั่งการให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๘ (นายณรงค์ ยอดศิริจินดา) ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่าน เร่งรัดจัดทำเอกสารการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่าน เพื่อให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับกาอนุญาตให้ใช้พื้นที่ก่อสร้างอาคารโครงการจัดการน้ำเสีย เพื่อนำไปใช้ประกอบการเบิกเงินค่าที่ดินดังกล่าวซึ่งการสั่งการของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ปรากฏข้อเท็จจริงตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีหมายเลขดำ ที่ อม .๒/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑

จากพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ดังกล่าว เป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๘ (นายณรงค์ ยอดศิริจินดา) ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๙ (นายชะเอม ปุ่มิ้ม) ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่านและผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๐ (นายบุญลือ โพธิ์อรุณ) สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่าน ได้ร่วมกันจัดทำเอกสารรายงานการประชุมวิสามัญประจำปี ๒๕๔๑ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๑ เป็นที่เห็นว่า ในวันประชุมดังกล่าวมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่าน เข้าร่วมประชุมจำนวน ๓๙ คน ไม่มีสมาชิกขาดประชุมและที่ประชุมได้ให้ความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ให้ใช้พื้นที่ตำบลคลองด่านเพื่อก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียด้วยคะแนนเสียง ๓๗ เสียง งดออกเสียง ๒ เสียง ทั้งที่ในวันประชุมดังกล่าวไม่มี

การนำวาระเรื่องการขอใช้พื้นที่ตำบลคลองด่าน เพื่อการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียเข้าพิจารณาในที่ประชุม อีกทั้งในวันประชุมดังกล่าว มีผู้เข้าร่วมประชุมไม่ถึง ๓๙ คน ตามที่ปรากฏในรายงานการประชุม ต่อมาได้มีการส่งรายงานการประชุมดังกล่าวให้กับกรมควบคุมมลพิษ เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาเบิกจ่ายเงินค่าที่ดินให้แก่ผู้รับจ้าง ซึ่ง ผลจากการกระทำดังกล่าวของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ทำให้เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ กระทรวงการคลังโดยกรมควบคุมมลพิษ ได้จัดทะเบียนซื้อที่ดินตามหลักฐานโฉนดที่ดินจำนวน ๑๗ แปลง ซึ่งรวมโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลง ดังกล่าวจากบริษัทคลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด และได้จ่ายเงินค่าที่ดินให้แก่บริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด ไปในระหว่างวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๓ เป็นเงิน ๑,๙๕๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑ บริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด ได้รับเงินค่าที่ดินงวดแรก จำนวน ๗๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว บริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด ได้จ่ายเงินให้ค่าที่ดินตามมูลค่าที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ถือหุ้นอยู่ในบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ให้แก่ บริษัท เอ็ม พี โฮลดิ้ง (กรุ๊ป) จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ เป็นเจ้าของโดยพฤตินัย จำนวน ๒ ครั้ง คือครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๑ จำนวน ๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๑ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมผลประโยชน์ที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้รับจากการกระทำดังกล่าวเป็นเงิน จำนวน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมากรมควบคุมมลพิษได้ยกเลิกสัญญาโครงการดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เนื่องจากสัญญาเป็นโมฆะอันมีสาเหตุมาจากโฉนดที่ดินที่กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี และบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด นำมาขายแก่ทางราชการได้ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

พฤติการณ์ของ นายวัฒนา อัครเวม ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ดังกล่าวข้างต้น จึงมีมูลเป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบข่มขืนใจ หรือจงใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ และ มาตรา ๑๕๗ แต่ขณะนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ อยู่ระหว่างหลบหนีหมายจับ ตามคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ อม.๒/๒๕๕๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติให้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามระเบียบต่อไป

๒. นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๘ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้เสนอโครงการออกแบบรวมก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ (Turn-key) เพื่อขออนุมัติต่อ คณะรัฐมนตรี ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ คณะรัฐมนตรี ได้เห็นชอบในหลักการตามข้อเสนอของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม ๒ แห่ง ในแต่ละฝั่งของจังหวัดสมุทรปราการโดยฝั่งตะวันออกให้มีระบบบำบัดน้ำเสียบริเวณตำบล บางปูใหม่ เนื้อที่ประมาณ ๑,๕๕๐ ไร่ ฝั่งตะวันตกบริเวณตำบลในคลองบางปลากด เนื้อที่ประมาณ ๓๕๐ ไร่ รวมวงเงินที่จะใช้ในการก่อสร้างตามโครงการทั้งสิ้น ๑๓,๖๑๒ ล้านบาท ต่อมาระหว่างวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นขั้นตอนของการประกวดราคาโครงการ ในขั้นตอนที่หนึ่ง มีผู้ยื่นข้อเสนอ จำนวน ๒ ราย คือ กลุ่มบริษัท มารูเบนี และกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี โดยทั้งสองกลุ่มได้เสนอให้ก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสียที่หมู่ที่ ๙,๑๑,๑๒ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นที่ดินของบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด ต่อมาเจ้าหน้าที่ของกรมควบคุมมลพิษผู้รับผิดชอบในการดำเนินโครงการ ที่ประกอบด้วยผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๕ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๖ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๗ โดยความรู้เห็นและมีเจตนา ร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการ ก่อสร้างและการ

ประกวดราคาโครงการโดยกำหนดให้มีการประกวดราคาโครงการแบบรวมฝั่งให้มีโรงบำบัดน้ำเสียที่ฝั่งตะวันออกเพียงแห่งเดียวโดยเพิ่มขนาดของพื้นที่ที่ใช้ก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสียจากเดิมที่กำหนดไว้เพียง ๑,๕๕๐ ไร่ เป็น ๑,๙๐๐ ไร่ทำให้เหลือที่ดินที่มีคุณสมบัติสำหรับใช้ในโครงการเพียง รายเดียวคือที่ดินของบริษัท คลองด่าน มารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด เพื่อผลักดันให้การก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสียไปดำเนินการยังบริเวณที่ดินที่กลุ่ม กรรมการและผู้ถือหุ้นหลักของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ที่ประกอบด้วยกลุ่มของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ กลุ่มของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๒ และกลุ่มของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๓ ถือครองอยู่ในนามของบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือเดียวกันกับบริษัท เกตเวย์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (G) ซึ่งเป็นหนึ่งในบริษัทในกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี เพื่อเปิดโอกาสให้ กลุ่มกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี เสนอขายที่ดินดังกล่าวในนามของบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด และใช้เงื่อนไขในการจัดที่ดินเพื่อสร้าง ความได้เปรียบในการประกวดราคาโครงการเพื่อเอื้อประโยชน์แก่กิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๐ กลุ่มบริษัท มารูเบนี ซึ่งเป็นผู้ร่วมแข่งขันประกวดราคา โครงการได้ถอนตัวและเหลือผู้ยื่น ประกวดราคาโครงการเพียงรายเดียวคือกิจการร่วมค้าเอ็นวีพีเอสเคจี

ภายหลังจากที่เหลือผู้ประกวดราคาโครงการเพียงรายเดียวดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้ร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๕ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๖ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๗ ดำเนินการเพื่อขอเพิ่ม วงเงินงบประมาณในการก่อสร้างโครงการจากเดิมที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ อนุมัติไว้เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ วงเงิน ๑๒,๗๐๔.๔๐ ล้านบาท (ปีงบประมาณ ๒๕๔๐-๒๕๔๕) โดยเสนอขอปรับราคาค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินโครงการไปยังสำนักงบประมาณ จากเดิมกำหนดไว้ฝั่งตะวันออก จำนวน ๑๐,๑๔๔ ล้านบาท ฝั่งตะวันตก จำนวน ๒,๗๒๒ ล้านบาท รวมจำนวน ๑๒,๘๖๖ ล้านบาท เป็นฝั่งตะวันออก จำนวน ๑๘,๔๖๒ ล้านบาท และฝั่ง ตะวันตก จำนวน ๔,๔๙๓ ล้านบาท รวมจำนวน ๒๒,๙๕๕ ล้านบาท โดยโครงการ ยังมีรูปแบบการก่อสร้าง เป็นแบบแยกระบบ ฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก ตามที่ได้รับอนุมัติโครงการจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ ทั้งที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๕ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๖ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๗ ได้ร่วมกัน เปลี่ยนแปลงแก้ไขเอกสารประกวดราคา (ทีโออาร์) และประกวดราคาโครงการเป็นแบบรวมระบบจนเหลือ ผู้ประกวดราคารายเดียว ดังกล่าวแล้ว ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๕ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๖ และ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๗ ได้เสนอผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ให้มีหนังสือกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ที่ วว ๐๓๐๒/๓๕๑ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๐ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อขอ ให้เสนอเรื่องดังกล่าว ต่อ คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ แต่ในขณะที่เรื่องดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี กลับปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้ร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๕ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๖ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๗ เสนอเรื่องดังกล่าวเข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่มี ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ เป็นกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และอยู่ร่วมประชุมด้วย ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ เพื่อขอความเห็นชอบให้เพิ่มวงเงินงบประมาณในการดำเนินโครงการ ภายหลังจากที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติเห็นชอบแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้ร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๕ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๖ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๗ นำเรื่องเพิ่มวงเงินงบประมาณดังกล่าวเสนอต่อ คณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบในวาระเพื่อทราบ โดยเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๐ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ ได้ร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๕ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๖ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๗ ได้เสนอให้นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้มีหนังสือ ที่ วว ๐๓๐๒/๓๕๔๔ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๐ ให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ เสนอเรื่องให้ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรีในฐานะประธานคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติใช้อำนาจนายกรัฐมนตรีสั่งการให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอต่อคณะรัฐมนตรีในวาระเพื่อทราบ โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้ร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๕ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๖ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๗

ปิดเป็นหลักฐานการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๓๘ อ้างว่าการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นการประชุมคณะรัฐมนตรีในเรื่องสิ่งแวดล้อม ทั้งที่ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเป็นเรื่องที่เสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติขออนุมัติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติครั้งที่ ๑/๒๕๓๖ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๓๖ ที่ขอให้รัฐมนตรีที่เป็นคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้ความสำคัญของการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยขอให้ร่วมประชุมโดยพร้อมเพรียงกันและให้ร่วมกันสนับสนุนมติของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเมื่อมีการเสนอมติดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเท่านั้น ไม่เคยมีมติคณะรัฐมนตรีครั้งใดที่มอบหมายให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นคณะกรรมการรัฐมนตรีที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาถ้อยแถลงเรื่องเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องสิ่งแวดล้อมตามที่อ้าง นอกจากนี้เรื่องที่น่าเสนอคณะรัฐมนตรีดังกล่าวไม่ใช่เรื่องสิ่งแวดล้อมโดยตรง หากแต่เป็นเรื่องการจัดซื้อ จัดจ้างโดยวิธีการจ้างแบบเหมารวม (Turn-key) และเป็นเรื่องการขอเพิ่มวงเงินงบประมาณในการประกวดราคาโครงการ ซึ่งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ.๒๕๓๑ ข้อ ๗ (๙) ต้องเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเป็นวาระเพื่อพิจารณาเท่านั้น การกระทำดังกล่าวของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ส่งผลให้คณะรัฐมนตรีที่มีผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ร่วมประชุมอยู่ด้วย มีมติเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ เห็นชอบตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเสนอเพื่อทราบมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ในวาระทราบ (จร) ให้เพิ่มวงเงินงบประมาณโครงการไป ทั้งที่สำนักงบประมาณยังไม่ได้พิจารณาความเหมาะสมด้านงบประมาณที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งรูปแบบของการประกวดราคาโครงการยังเป็นแบบแยกระบบซึ่งขัดแย้งกับการดำเนินการประกวดราคาที่ได้ดำเนินการไปแล้วที่เป็นแบบรวมระบบ การขอเพิ่มวงเงินงบประมาณดังกล่าว จึงไม่ได้เกิดจากความจำเป็นที่แท้จริงของการดำเนินโครงการ หากแต่มีเจตนากระทำเพื่อเพิ่มวงเงินงบประมาณเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ ได้ให้ความเห็นชอบในการปรับปรุงงบประมาณการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ฝั่งตะวันออก และฝั่งตะวันตก ซึ่งเป็นการเห็นชอบตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ แต่มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวยังมีไม่ได้เห็นชอบให้เปลี่ยนแปลงรูปแบบการก่อสร้างเป็นแบบรวมระบบแต่อย่างใด นอกจากนี้มติคณะรัฐมนตรี ในวันดังกล่าว ได้ให้กรมควบคุมมลพิษ ประสานงานกับสำนักงบประมาณ เพื่อพิจารณารายละเอียดของวงเงินงบประมาณที่เพิ่มขึ้นในวงเงิน ๒๒,๙๕๕ ล้านบาท ต่อมาสำนักงบประมาณได้มีหนังสือของ ที่ นร ๐๒๑๒/๓๐๒๐๔ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐ แจ้งกรมควบคุมมลพิษว่าได้พิจารณาความเหมาะสมด้านราคาแล้วเห็นชอบให้กรมควบคุมมลพิษดำเนินการว่าจ้างได้ในวงเงิน ๒๒,๙๔๙,๙๘๔,๐๒๐ บาท โดยให้ว่าจ้างดำเนินการเพียง สัญญาเดียว คือ สัญญาว่าจ้างออกแบบรวมก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก แต่ให้กรมควบคุมมลพิษดำเนินการขออนุมัติคณะรัฐมนตรีเพิ่มวงเงินและขยายเวลาก่อนนี้ผู้กักเงินงบประมาณก่อนลงนามในสัญญาจ้างตามมาตรา ๒๓ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ.๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๓๔ แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้ร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๗ มีหนังสือกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ที่ วว ๐๓๐๒/๑๐๓๙๔ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๐ เสนอเรื่องไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยตั้งเรื่องเป็นการขอขยายเวลาก่อนนี้ผู้กักเงินข้ามปีงบประมาณการจ้างแบบเหมารวม (Turn-key) เพื่อการออกแบบรวมก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบเพียงเรื่องเดียวคือการขอขยายเวลาก่อนนี้ผู้กักเงินงบประมาณจากเดิม ปีงบประมาณ ๒๕๔๐-๒๕๔๔ เป็นปีงบประมาณ ๒๕๔๐-๒๕๔๕ ในส่วนของการนำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการก่อสร้างเป็นแบบรวมฝั่งและการขออนุมัติเพิ่มวงเงินงบประมาณนั้น ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้เสนอคณะรัฐมนตรีให้รับทราบถึงผลการประกวดราคา ซึ่งการนำเสนอในลักษณะดังกล่าวทำให้เจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี นำไปเป็นเหตุผลในการเสนอคณะรัฐมนตรีว่าเรื่องดังกล่าวเป็นการขออนุมัติขยายระยะเวลาก่อนที่ผูกพันข้ามปีงบประมาณซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ใช่นโยบายสำคัญและมีระเบียบปฏิบัติปกติอยู่แล้ว และนำเสนอนายกรัฐมนตรีให้พิจารณานำเข้าประชุมคณะรัฐมนตรีเป็น วาระทราบ (จร) ส่งผลให้คณะรัฐมนตรีที่มีผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ร่วมประชุมอยู่ด้วย มีมติในการประชุมเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ เห็นชอบในเรื่องการขออนุมัติขยายระยะเวลาก่อนที่ผูกพันข้ามปีงบประมาณเพียง เรื่องเดียวเท่านั้น ต่อมาเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้มีคำสั่งอนุมัติให้จ้างกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ ได้ลงนามในสัญญาจ้างเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ ต่อมากรมควบคุมมลพิษ ได้ยกเลิกสัญญาโครงการดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เนื่องจากสัญญาเป็นโมฆะอันมีสาเหตุมาจากโฉนดที่ดินที่กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคจี และบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด นำมาขายแก่ทางราชการ ได้ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการในส่วนของเงินที่จ่ายให้แก่ผู้รับจ้างไปเป็นค่าที่ดิน ค่าจ้าง ค่าแรง ค่าวัสดุอุปกรณ์ และค่าจ้างบริษัทที่ปรึกษา สำหรับการก่อสร้างในโครงการ เป็นเงินจำนวน ๑๗,๐๔๕,๘๘๘,๔๓๑.๔๐ บาท จำนวนหนึ่ง และ ๑๒๑,๓๔๓,๘๘๗.๑๙ เหยี่ยุธรัฐ อีกจำนวนหนึ่ง

การกระทำของนายยิ่งพันธ์ มนะสิการ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ เป็นการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๒๖ ฝ่าฝืนต่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๐ ฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติวิธี การงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสาม และมาตรา ๒๖ และระเบียบการก่อนที่ผูกพันข้ามปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๔ ข้อ ๗ เป็นความผิดทางอาญารฐานเป็นเจ้าของงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัด การหรือรักษา ทรัพย์สินใดๆ ได้กระทำการทุจริตต่อหน้าที่อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ แต่เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้ถึงแก่ความตาย แล้วเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๖ สิทธิภาคีอาญามาฟ้องระงับไปด้วยความตายของผู้กระทำผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๑) คณะกรรมการ ป.ช. จึงมีมติให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบเรื่องกล่าวหา

๓. นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓

ในเรื่องนี้ นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว ๒ ช่วงคือ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในระหว่างวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗ ถึงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ และในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๓๙ ถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประเด็นพิจารณา

๑. นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ ได้เป็นผู้ริเริ่มผลักดันให้เกิดโครงการหรือไม่

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวนฟังได้ว่า การดำเนินการโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ธนาคารพัฒนาเอเชีย ได้ให้ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่รัฐบาลไทย เพื่อแก้ไขปัญหา มลพิษต่างๆ ของจังหวัดสมุทรปราการ โครงการนี้ได้เกิดขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้มีการกำหนดให้จังหวัดสมุทรปราการเป็นเขตควบคุมมลพิษ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๖ โดยคณะกรรมการนโยบายฟื้นฟูบูรณะกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๖ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ธนาคารพัฒนาเอเชีย ได้ว่าจ้างให้บริษัท มอนต์โกเมอรี วัตสัน เอเชีย จำกัด ร่วมกับ บริษัท ซีเทค อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด และบริษัท Southeast Asia Technology Company จำกัด ทำการศึกษาโครงการ ซึ่งการดำเนินการ

ทั้งหมดตั้งแต่ต้นอยู่ในสมัยรัฐบาล นายชวน หลีกภัย โดยมีนายพิศาล มูลศาสตรสาทร เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ยังไม่ได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และยังไม่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องแต่อย่างใด

ต่อมาในเดือนเมษายน ๒๕๓๘ บริษัท มอนต์โกเมอรี วัตสัน เอเชีย จำกัด และคณะ ได้เสนอผลการศึกษาระดับสมบูรณ์ (Final report) จึงเป็นช่วงที่นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ได้เข้ามาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ได้นำผลการศึกษาของ บริษัท มอนต์โกเมอรี วัตสัน เอเชีย จำกัด ดังกล่าว เสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณา เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๓๘ โดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติเห็นชอบตามแผนงานโครงการดังกล่าว ซึ่งเป็นโครงการแบบสองฝั่ง คือฝั่งตะวันออกที่ตำบลบางปูใหม่ และฝั่งตะวันตกที่ตำบลบางปลาตม ไม่ได้มีการกำหนดพื้นที่ก่อสร้างบริเวณคลองด่านแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังปรากฏในรายงานฯ ว่า พื้นที่ตำบลคลองด่านไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นที่ลุ่ม ชุ่มน้ำ ไม่เหมาะแก่การลงทุน และวงเงินก่อสร้างมีจำนวน ๑๓,๖๑๒ ล้านบาท ไม่ใช่จำนวน ๒๒,๙๕๕ ล้านบาท ตามที่มีการเสนอเพิ่มเติมในภายหลังในสมัยนายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

ต่อมา นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ได้ลงนามในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เสนอมติของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๓๘ เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตามหนังสือลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๓๘ เรื่องดังกล่าวไม่ได้เข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เพราะได้มีการเลือกตั้งใหม่และได้มีการจัดตั้งรัฐบาลใหม่เมื่อ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ โดยนายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรี และนายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ส่วนนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ได้ไปเป็นฝ่ายค้าน

นายวิษณุ เครืองาม เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ส่งเรื่องของโครงการบ่อบำบัดน้ำเสียของจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ได้ลงนามไว้เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๓๘ คืนให้นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในขณะที่ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) ไปพิจารณาใหม่ ดังนั้นหนังสือที่นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ได้ลงนามเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๓๘ จึงสิ้นผลไป

ต่อมา นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) ได้ส่งหนังสือที่นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ได้ลงนามไว้แล้ว เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๓๘ และทางเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งคืนมา นำคืนกลับไปให้เลขาธิการคณะรัฐมนตรีใหม่ เพื่อเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ ช่วงนั้น นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) เป็นฝ่ายค้าน และคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งจ้างตามโครงการนี้ ส่วนการดำเนินการให้มีการก่อสร้างแบบเหมารวม (Turn-Key) และมีการรวมโครงการของส่วนราชการต่างๆ อาทิของกระทรวงมหาดไทย กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เข้าไว้เป็นโครงการเดียวกัน เป็นเรื่องที่สำคัญเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้จัดให้มีการประชุมร่วมของส่วนราชการต่างๆ และเป็นมติของส่วนราชการที่ให้ความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นสมัยนายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

กรณีการจัดซื้อที่ดินจากบริษัท คลองด่านมาริน แอนด์ พิชเซอร์ จำกัด เป็นที่ตั้งโรงบำบัดน้ำเสียที่ฝั่งตะวันออกเพียงแห่งเดียวนั้น และได้มีการเปลี่ยนแปลงวงเงินเป็น ๒๒,๙๕๕ ล้านบาท นั้น เกิดขึ้นในสมัยนายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมกล่าวคือ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยนายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) ได้เสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พิจารณาในการประชุมวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ซึ่งในขณะนั้นนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม (เดือนธันวาคม ๒๕๓๙ - เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๐) เป็นกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติด้วย คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมี พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ประกอบด้วย กรรมการทั้งหมด ๒๓ คน โดยมีรัฐมนตรีกระทรวงต่างๆ กระทรวง เป็นกรรมการรวมทั้งผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ด้วย

การประชุมของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในครั้งดังกล่าว ได้เห็นชอบในหลักการคือปรับปรุงวิธีการก่อสร้างและค่าใช้จ่ายตามที่ธนาคารพัฒนาเอเชีย ได้เสนอ โดยเปลี่ยนรูปแบบการก่อสร้างเดิมจากการวางท่อบนผิวดิน เป็นวางท่อใต้ดิน และสร้างท่อลอดอุโมงค์ เนื่องจากตามแบบเดิมจะมีปัญหาจราจร ตามมติสำนักงานจราจร อันเนื่องจากการขุดผิวถนนแต่เมื่อเปลี่ยนเป็นวางท่อใต้ดิน จังหวัดสมุทรปราการมีอิทธิพลของน้ำเค็มจากทะเลสูง น้ำใต้ดินจึงเค็มมาก เมื่อวางท่อลงใต้ดินแล้ว จำเป็นต้องปรับปรุงคุณภาพของท่อเสียใหม่เพื่อทนการกัดกร่อน จะทำให้อายุยืนยาวจาก ๒๐ ปี เป็น ๕๐ ปี และนอกจากนั้นอาจต้องต่อท่อน้ำทิ้งทะเลให้ยาวขึ้นเพื่อลดผลกระทบต่อชุมชน จึงต้องปรับวงเงินก่อสร้างสูงขึ้น ซึ่งเพิ่มวงเงินฝั่งตะวันออก จาก ๑๐,๑๔๔ ล้านบาท เป็น ๑๘,๔๖๒ ล้านบาท และฝั่งตะวันตกจาก ๒,๗๒๒ ล้านบาท เป็น ๔,๔๙๓ ล้านบาท รวมเป็น ๒๒,๙๕๕ ล้านบาท สำหรับรายละเอียดของวงเงินที่เพิ่มขึ้นให้กรมควบคุมมลพิษไปประสานกับสำนักงบประมาณต่อไป โดยในการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติครั้งนั้น ยังไม่มีการเปิดซองการประกวดราคาค่าดำเนินการเงิน ยังไม่ทราบว่า บริษัทใดชนะประมูลได้ ในราคาต่ำสุดเท่าใด พิจารณาเฉพาะในหลักการปรับปรุงวิธีการก่อสร้างและค่าใช้จ่ายตามที่ธนาคารพัฒนาเอเชียเสนอ ซึ่งไม่ได้อยู่บนพื้นฐานที่จะช่วยเหลือบริษัทใดในการประมูลประกวดราคาครั้งนี้ อีกทั้งนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ก็ไม่ได้เข้าประชุม คณะรัฐมนตรี ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ ที่ได้มีมติเห็นด้วยกับมติการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติดังกล่าว

การดำเนินการในขั้นตอนการประกวดราคา ซึ่งได้แก่

- การเชิญชวนผู้รับจ้างเหมาเพื่อเสนอตัวเข้ารับการคัดเลือกเป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง ซึ่งเป็นการประกวดราคานานาชาติ (International Bidding) เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๓๘ การประกาศเชิญชวนให้เอกชนขายที่ดิน เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙ โดยกรมควบคุมมลพิษได้มีการประกาศเชิญชวนผู้สนใจยื่นเอกสารแสดงคุณสมบัติเบื้องต้นสำหรับใช้ในโครงการฯ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ขนาดของที่ดินและลักษณะที่ดิน

๒. บริเวณที่ดินที่ต้องการ **ได้มีการเพิ่มพื้นที่ตำบลคลองด่านเข้าไปในประกาศด้วย**

- ผู้เสนอขายที่ดินยื่นเสนอขายที่ดินเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๓๙

- การคัดเลือกผู้รับเหมาก่อสร้างเพื่อเป็นผู้มีสิทธิเสนอราคาในการประกวดราคานานาชาติไว้ ๔ ราย เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๙

- การแต่งตั้งคณะกรรมการรับและเปิดซอง คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาและคณะกรรมการตรวจการจ้างเมื่อเดือน มิถุนายน ๒๕๓๙

- การคัดเลือกผู้เสนอขายที่ดิน ให้เหลือผู้เดียว เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๓๙

- ผู้รับเหมาก่อสร้างยื่นซองประกวดราคาในรูปแบบรวมฝั่ง โดยนำเนื้อที่ฝั่ง

ตะวันออก ๑,๕๕๐ ไร่ ไปรวมกับฝั่งตะวันตก ๓๕๐ ไร่ ทำให้พื้นที่ตั้งโรงงานบำบัดน้ำเสียฝั่งตะวันออกมีเนื้อที่ ๑,๙๐๐ ไร่ ในเดือนตุลาคม ๒๕๓๙

- การเปิดซองประกวดราคา ซึ่งมีผู้ยื่นเอกสาร ราย คือ

๑. กลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG

๒. กลุ่มกิจการร่วมค้า Marubeni corporation

โดยทั้งสองบริษัทยื่นเสนอแบบรวมฝั่ง และใช้ที่ดินแปลงเดียวกัน คือที่ดินของบริษัท คลองด่านมาริน แอนด์ ฟิชเชอริ จำกัดเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๓๙

การดำเนินการดังกล่าวอยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของนายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจในการสั่งจ้างตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ โดยนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องและไม่มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบใดๆ ที่เกี่ยวกับการประกวดราคา ดังกล่าว เพราะในขณะนั้น นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) เป็น ส.ส. พรรคฝ่ายค้าน

๒. ประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ได้ใช้อำนาจหน้าที่เอื้อประโยชน์ให้กับบริษัทประยูรวิศว์ การช่าง ซึ่งเป็นบริษัทในครอบครัวของนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) หรือไม่

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัทประยูรวิศว์ การช่าง เป็นเพียงบริษัทหนึ่งในจำนวนกลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG ซึ่งประกอบไปด้วยผู้ร่วมทุน ๖ บริษัท โดยบริษัทประยูรวิศว์ การช่าง มิได้เป็นบริษัทหลักในกลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG และไม่มีอำนาจในการจัดการและบริหารใดๆ ในนามกิจการร่วมค้า เพราะได้มอบอำนาจให้บริษัทวิจิตรภัณฑ์ก่อสร้าง ซึ่งเป็นบริษัทหลักของกิจการร่วมค้า NVPSKG ไปแล้วทั้งหมดในทุกขั้นตอนของการดำเนินการตั้งแต่ต้น ดังนั้นในสถานภาพของบริษัทประยูรวิศว์ การช่าง ก็เป็นเพียงในฐานะผู้ถือหุ้นเท่านั้น ในการดำเนินการในขั้นตอนที่นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในระหว่างวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๗ - วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ก็ได้ได้เกี่ยวข้องกับการเข้าประกวดราคาของบริษัทประยูรวิศว์ การช่าง แต่อย่างไร เพราะเป็นขั้นตอนเสนอผลการศึกษาของ บริษัท มอนต์โกเมอรี วัตสัน เอเชีย จำกัด ซึ่งได้รับการว่าจ้างจากธนาคารพัฒนาเอเชีย ในสมัยนายพิศาล มุลศาสตร์สาทร เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ซึ่งดำเนินการเสร็จในสมัยนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) เป็นแต่เพียงนำเสนอมติของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเท่านั้น แต่เรื่องที่นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ได้เสนอไปนั้น ยังไม่ได้รับการพิจารณาจากคณะรัฐมนตรีเพราะนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ได้ถูกปรับออกไปเป็นฝ่ายค้านเสียก่อน เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ขั้นตอนดำเนินการต่างๆ จึงอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) ซึ่งมาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม แทนนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓)

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ได้เข้ามาเกี่ยวข้องอีกครั้งหนึ่งในสมัยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๓๙ - เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๐ ถึงแม้ในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ จะเป็นกรรมการในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้หนึ่งด้วยก็ตาม แต่ก็ไม่ได้เป็นรัฐมนตรี ผู้รับผิดชอบงานของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นเพียงกรรมการคนหนึ่งเท่านั้น โดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จะมีกรรมการจำนวน ๒๓ คน มีนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างๆ ๙ กระทรวง เป็นกรรมการ นอกจากนั้นจะเป็น

ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่างๆ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการ

ในขณะที่นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและเป็นกรรมการในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติด้วยผู้หนึ่ง ได้เข้ามาเกี่ยวข้องในขั้นตอนที่ได้พิจารณาข้อเสนอของธนาคารพัฒนาเอเชีย ที่เปลี่ยนรูปแบบการก่อสร้างจากการวางท่อบนผิวดิน เป็นวางท่อใต้ดิน และได้ร่วมในการประชุมซึ่งเป็นการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ อนุมัติขยายระยะเวลา ก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ ซึ่งเสนอ โดยนายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ(ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ไม่ได้เกี่ยวข้องหรือมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณา หรืออนุมัติเกี่ยวกับการประกวดราคาของกลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG แต่อย่างใด และในการพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องก็ดำเนินการในรูปของคณะกรรมการหรือคณะรัฐมนตรี และไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดแสดงให้เห็นว่านายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ได้ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ จูงใจหรือครอบงำให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือคณะรัฐมนตรี ให้ความเห็นชอบในเรื่องที่นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ได้เข้าร่วมประชุมซึ่งเป็นการประชุมเฉพาะในเรื่องการปรับปรุงแบบการก่อสร้างโครงการ จากการวางท่อบนผิวดินเป็นวางท่อใต้ดิน หรืออนุมัติขยายระยะเวลา ก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณจากเดิม พ.ศ. ๒๕๔๐ - พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐ - พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งเกิดจากการกระทำของนายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) ในฐานะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม จึงถือไม่ได้ว่านายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ได้มีส่วนร่วมในการกระทำ ความผิดในโครงการนี้

ดังนั้น จากการไต่สวนไม่ปรากฏว่านายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในระหว่างวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๗ - ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ได้ใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ริเริ่มผลักดันโครงการนี้ ไม่ได้เกี่ยวข้องในการกำหนดให้จังหวัดสมุทรปราการเป็นเขตควบคุมมลพิษ เพราะเป็นการดำเนินการในสมัยนายพิศาล มุลศาสตรสาทร เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ก่อนนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ(ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) จะมาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

ส่วนการพิจารณาโครงการจากสองฝั่งมาเป็นฝั่งเดียวและกำหนดที่ดินบริเวณตำบล คลองด่าน เป็นที่ดำเนินโครงการจนนำไปสู่การจัดซื้อที่ดินจากบริษัท คลองด่านมาริน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด รวมทั้งการเพิ่มวงเงินจาก ๑๓,๖๑๒ ล้านบาท เป็น ๒๒,๙๕๕ ล้านบาท และการสั่งจ้างกลุ่มกิจการร่วมค้า NVPSKG ก็อยู่ในอำนาจหน้าที่และเป็นการดำเนินการของนายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) ซึ่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ต่อจากนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) ทั้งสิ้น

คณะกรรมการ ป.ช. จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ข้อกล่าวหาตกไป

๔. นายปกติ กิระวานิช ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔, ๕. นายศิริธัญญ์ ไพโรจน์บริบูรณ์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๕, ๖. นางนิศากร ไชยศิริรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๖ และ ๗. นางยุวรี อินนา ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๗ ในระหว่างเดือน เมษายน ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ ขณะผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ได้ร่วมกัน เสนอโครงการออกแบบรวบรวมก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พิจารณาในการประชุมครั้งที่

๖/๒๕๓๘ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๓๘ และคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ เห็นชอบในหลักการให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม ๒ แห่ง ในแต่ละฝั่งของจังหวัดสมุทรปราการ โดยฝั่งตะวันออกให้มีระบบบำบัดน้ำเสียบริเวณตำบลบางปูใหม่ เนื้อที่ประมาณ ๑,๕๕๐ ไร่ ฝั่งตะวันตกบริเวณตำบลในคลองบางปลากด เนื้อที่ประมาณ ๓๕๐ ไร่ วงเงินงบประมาณที่จะใช้ในการก่อสร้างตามโครงการทั้งสิ้น ๑๓,๖๑๒ ล้านบาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๘ กรมควบคุมมลพิษได้ ประกาศประกวดราคาโครงการโดยมีขอบเขตของพื้นที่ดำเนินการและความต้องการหลักของโครงการเป็นไปตามผลการศึกษาของบริษัท มอนต์โกเมอรี วัตสัน เอเชีย จำกัด และคณะ เป็นแบบ ๒ โครงการ ตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ คือ สัญญาว่าจ้างแบบเหมารวม (Turn-key) เพื่อออกแบบรวมก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัด น้ำเสียทางฝั่งตะวันออกของจังหวัดสมุทรปราการและสัญญาว่าจ้างแบบเหมารวม(Turn-key) เพื่อออกแบบรวมก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียทางฝั่งตะวันตกของจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งตามเอกสารประกวดราคาได้กำหนดรูปแบบของการประกวดราคาเป็นสองขั้นตอน คือ การยื่นข้อเสนอทางด้านเทคนิค และการยื่นข้อเสนอทางด้านเทคนิคที่ปรับปรุงแล้วและข้อเสนอด้านราคา แต่ได้กำหนดขั้นตอนการคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อเป็นผู้มีสิทธิเข้าคัดเลือกประกวดราคาไว้ด้วย โดยในการดำเนินโครงการดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ - ๗ มีพฤติการณ์ทุจริตต่อหน้าที่ ดังนี้

๑. ในประเด็นการพิจารณาคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้มีสิทธิเข้าประกวดราคาโครงการ ได้ร่วมกันคัดเลือกให้กิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเจี เป็นผู้ผ่านคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิเข้าประกวดราคาโครงการ ทั้งที่กลุ่มบริษัทดังกล่าวมิได้มีคุณสมบัติเหมาะสมตามที่กำหนดไว้ใน ทีโออาร์ แต่อย่างไร

๒. ในประเด็นการประกาศเชิญชวนให้ผู้สนใจยื่นข้อเสนอและเอกสารแสดงคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อขายที่ดินและการคัดเลือกที่ดินได้กระทำโดยมีเจตนาเพื่อให้ที่ดินของบริษัท คลองด่านมาริน แอนด์ ฟิชเชอรี จำกัด มีคุณสมบัติยื่นข้อเสนอเพื่อใช้ในโครงการ

๓. ในประเด็นการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อกำหนดในเอกสารประกวดราคา(ทีโออาร์) โดยมีเจตนาให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในระหว่างผู้เสนอราคาด้วยกัน และเป็นการฝ่าฝืนต่อระเบียบกฎหมาย

๔. ในประเด็นการดำเนินการเพิ่มวงเงินงบประมาณก่อสร้างโครงการ เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้ประกวดราคาและฝ่าฝืนต่อมติคณะรัฐมนตรี

๕. ในประเด็นการดำเนินการเพื่อประกวดราคาโครงการต่อไป ทั้งที่เหลือผู้ประกวดราคารายเดียวไม่ชอบด้วยระเบียบกฎหมาย

๖. ในประเด็นการต่อรองราคาไม่ได้ดำเนินการโดยคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาและทำให้ทางราชการเสียเปรียบ

๗. ในประเด็นการจัดทำรายละเอียดการเปรียบเทียบราคาโครงการตามที่ได้รับอนุมัติไว้เดิมกับราคาโครงการที่เพิ่มขึ้น มิได้จัดส่งรายละเอียดของราคาที่ต่อรองได้ให้สำนักงานประมาณพิจารณาแต่ได้มีการสร้างราคาบางรายการให้สูงขึ้นหรือไม่แสดงรายละเอียดของราคาในบางรายการ เช่น ราคาที่ดินที่ใช้ตั้งโรงบำบัดและราคาในส่วนของค่าใช้จ่ายของที่ปรึกษาคุมงาน

๘. ในประเด็นการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินโครงการและเพิ่มวงเงินงบประมาณ มิได้มีการเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาแต่นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ทราบถึงผลการประกวดราคาส่งผลให้คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ เห็นชอบในเรื่องการขออนุมัติขยายระยะเวลาก่อนนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น แต่กลับนำไปใช้เป็นหลักฐานว่าคณะรัฐมนตรีเห็นชอบในการเพิ่มวงเงินงบประมาณและการดำเนินโครงการเป็นแบบรวบระบบ

๙. ในประเด็นการอนุมัติจ้างและการลงนามในสัญญาจ้างกิจการร่วมค้า เอ็นวีพีเอสเคซี โดยมีขอบข่ายกฎหมาย เนื่องจากมีการลงนามในสัญญาที่มีข้อสาระสำคัญแตกต่างไปจากร่างที่ผ่านการตรวจจากสำนักงานอัยการสูงสุด

การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ - ๗ ดังกล่าว มีมูลเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และมีมูลเป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใดๆ ได้กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ แต่ทั้งนี้ สำหรับนายปกติ กิระวานิช ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ เนื่องจากได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนที่จะมีการกล่าวหา ร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่อาจส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยต่อไปได้

ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๘ - ๑๗ ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อขายที่ดิน , คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ค่าและต่อรองราคา, คณะกรรมการคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อเป็นผู้มีสิทธิเข้าประกวดราคา และคณะกรรมการตรวจการจ้าง แล้วแต่กรณี จากการไต่สวนข้อเท็จจริงพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะฟังได้ว่าได้ร่วมกระทำความผิดกับผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔ - ๗ แต่การกระทำฟังได้ว่ามีมูลเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง เว้นแต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๘ ได้เกษียณอายุราชการ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ การกระทำเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ซึ่งให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือนและผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๕ ได้ถึงแก่ความตายแล้วเมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๕ โทษทางวินัยจึงเป็นอันระงับไป

ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๘ - ๒๐ ซึ่งร่วมกันจัดทำรายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คลองด่านเป็นเท็จ ตามการสั่งการของนายวัฒนา อัครเวม ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๖ จะได้นำไปรวมไต่สวนข้อเท็จจริงกับกรณีของนายวัฒนา อัครเวม ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๖ ต่อไป

บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๑ **นายรอย อิศราพร ชูตาภา** กรรมการบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๒ **นางบุญศรี ปิ่นขยัน** กรรมการบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๓ **บริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ พิชเซอร์ จำกัด** ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๔ **นายชาติ ชูตาภา** กรรมการบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ พิชเซอร์ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๕ **นายชยณัฐ โอสธานุเคราะห์** กรรมการบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ พิชเซอร์ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๖ **บริษัท วิจิตรภัณฑ์ก่อสร้าง จำกัด** ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๗ **นายพิษณุ ชวนะนันท์** กรรมการบริษัท วิจิตรภัณฑ์ก่อสร้าง จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๘ **บริษัท ประยูรวิศว์การช่าง จำกัด** ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๙ **นายสังวรณ์ ลิปตพัลลภ** กรรมการบริษัท ประยูรวิศว์การช่าง จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๐ **บริษัท สี่แสงการโยธา (๑๙๗๙) จำกัด** ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๑ **นายสิโรจน์ วงศ์สิโรจน์กุล** กรรมการบริษัท สี่แสงการโยธา (๑๙๗๙) จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๒ **บริษัท กรุงธนเอ็นยีเนียร์ จำกัด** ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๓ **นายนิพนธ์ โกศัยพलगูล** ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๔ **บริษัท เกตเวย์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด** ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๕ **นายกวีอควา โอยง** ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๖

จากการไต่สวนข้อเท็จจริง ปรากฏว่า กรมควบคุมมลพิษได้ยื่นฟ้องในการกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ซึ่งศาลแขวงดุสิตได้มีคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๕๔/๒๕๔๗ หมายเลขแดงที่ ๓๕๐๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ลงโทษจำคุก ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๒ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๓ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๕ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๖ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๘ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๐ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๒ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓๔ ซึ่งเป็นกรรมการของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด กรรมการบริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ พิชเซอร์ และกรรมการของบริษัทในกิจการร่วมค้า คนละ ๓ ปี แล้ว ข้อเท็จจริงจึงยังไม่เพียงพอที่จะฟัง

ได้ว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเหล่านี้เป็นการกระทำความผิดฐานสนับสนุนเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาในการกระทำความผิดตามโครงการนี้ที่ประชุมจึงมีมติให้ช้อกล่าวหาตกไป

คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเห็นควรดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. ส่งรายงานและเอกสาร พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยแก่ นายศิริธัญญ์ ไพโรจน์บริบูรณ์ นางนิศากร โฆษิตรัตน์นางยุวรี อินนา นายสมิทธิ์ ปาลวัฒน์วิไชย นายณรงค์ แก้วเสวตพันธ์ นายชินินทร์ ทองธรรมชาติ นายชานัน ติรณะรัตน์ นายวิศวะ ศะศิสมิต นายสุทัศน์ วิภวกุล นายอนุพันธ์ อัฐรัตน์ และนางสาวณิชานันท์ ทองนาค ตามฐานความผิดดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๙๒

๒. ส่งรายงาน เอกสารและความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาแก่ นายปกิต กิระวานิช นายศิริธัญญ์ ไพโรจน์บริบูรณ์ นางนิศากร โฆษิตรัตน์ และนางยุวรี อินนา ต่อศาลที่มีเขตอำนาจ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๙๗
